

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krone, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 90 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Slovenskemu narodu!

(Dalje.)

Komur pa državni temelj. zakoni niso sveti, kdor iste prezira, krši, tepta, ta izpodkopa temelj državi. Da bi vlada, ki ima biti nositeljica državne ideje, to hotela, to storila tudi v nasprotju z izrecno voljo naroda?! — To ne sme in ne more biti, ako se naj ne poruši ves državni organizem. Katera avtoriteta pa še naj potem v državi velja, ako bi vlada sama ničla avtoriteto zakonov? To mora biti izključeno! Konec mora že biti enkrat tej, iz avstrijskega stališča — da slovensko-narodnega — omenim — neopravičljivi, **protiz** — praks, da nam v slovenski Kranjski — vsiljuje malo peščico Nemcev in slovenskih narodnih izdajic za gospodarje in jih kot take svetu predstavlja s tem, da povsod, posebno v svojem uradnem listu, rabi v prvi vrsti le nemščino ali pa edino le nemščino, in Slovence pa ponižuje za hlapce s tem, da njih jezik popolnoma prezira ali pa ga dosledno stavi na drugo mesto.

Ne, mi nismo in nočemo biti hlapci Nemcev, marveč smo z Nemci jednakopravni avstrijski državljani, in radi tega gre predvsem na Slovenskem, predvsem na Kranjskem, slovenščini izključno ali pa vsaj vedno prvo mesto! — Učimo se od Nemcev in Lahov!

Rojaki na delo! Ne ustrašite se težkoč, ne poslušajte pa tudi sladkih oportunistov, ki Vam bodo pripovedovali, da to ni umestno sedaj, da je to že 123 let tako — toliko letnikov ima namreč že „Laib. Zeitg“ — da tam tako hočejo, da se bode zamerili, da se tako in tako nič ne doseže i. p. — Ne poslušajte pa tudi nepremišljenih vroče-

krvnikov, ki bi hoteli naenkrat s silo, vpitjem in ropotanjem vse doseči! Slednjic ne poslušajte tudi onih, ki Vam vse mogoče reči stavijo na tapet, rekoč: „To je zdaj najvažnejše, za to se treba potegovati!“ — s hudobnim namenom, da Vas razcepijo v onemogle domače stranke in uničijo Vašo odporno silo, predno se je ista začela razvijati, se Vi iste zavedati! Ne slušajte jih! Obrnite hrbet oznanjevalcem nemira in prepira, naj pridejo od katere si koli strani, pod katero si bodi zastavo! Tu opisana zadeva je skupna zadeva vsega slovenskega ljudstva na Kranjskem in se more in mora doseči le po složnem delu! — Le v složnem narodnem delu je rešitev našega naroda!

Ako že kranjski uradi in vlada s Slovenci na opisani način postopa, kako pa mora biti potem na Štajerskem in kako še le na Koroškem? — Kakšen je uradni list štajerske vlade, kakšni uradni listi posameznih glavarstev? — Kdaj se rabi v njih slovenščina? — ali ima vlada za Slovence na Štajerskem poseben uraden list?

Prosimo rojake na Štajerskem, naj nam to opišejo na podoben način, kakor se je to spredaj storilo na Kranjskem! Isto naj stori nekdo za Koroško in za Primorsko!

Na Primorskem so razmere v tem oziru, — tako se mi zdi, — vsaj tu in tam še najugodnejše. Vsaj dva slučaja sta mi znana, da so se uradniška mesta razpisala tudi v slovenskem jeziku, (kar je na Kranjskem nekaj nezaslišanega). Ta dva slu-

* Naši slovenski politiki po poklicu naj ne ugovarjajo, da ni potreba, da so oni že orientirani ali podobno! — Kajti mi, slovensko ljudstvo, mi hočemo poznati svoj položaj, in prosimo za to zmožne rojake, da nam ga **resnično** popišejo.

čaja sta: v uradnem listu je italijanski in hrvatski razpisana služba namestnika državnega pravdnika na okrožnem sodišču v Rovinju („Edinost“, 9. maja 1904), in mesto kancelista na okraj. sodišču v Kobaridu je bilo uradno razpisano v nemškem in slovenskem jeziku („Edinost“ 7. januarja 1904). — To je **približno** pravično. Kar pa sicer vlada dela v tem oziru po vsem Slovenskem, to pa je popolnoma krivično, ponižujoče in nečastno za slovenski narod.

Nič manj neugodne nego so razmere pri uradnem glasilu in pri javnem nastopanju vseh oblastev na Kranjskem v jezikovnem oziru, so razmere pri javnih napisih! — Vendar tu ni bilo mogoče zbrati dovolj gradiva. Radi tega je želeli, da nam rojaki širom slovenske domovine, ki še imajo res slovensko srce in priliko zato, popišejo vse napise in vse razglase, ki so nabiti pri različnih javnih oblastvih, pri javnih podjetjih na slovenskih tleh, bodisi državnih, ali zasebnih — v jezikovnem oziru; kratko, pa stvarno.* — Slovenski listi pa naj za te objave napravijo posebne rubrike in naj omogočijo, da spoznamo slovensko svojo domovino v tem oziru; kajti mi moramo spoznati slovensko domovino, ako hočemo za isto kaj storiti. — Trud, delo in druge sitnosti bodo s tem spojene; — toda, ako je v nas res kaj jedra, bomo vse premagali. —

* Kakšni so (jezikovno) napisi in nabiti razglasi v palači dež. vlade, v dež. dvorcu, pri c. kr. glavarstvih, davkarijah, sodiščih, finančnih oblastvih, učnih zavodih, — občinskih uradih, na cestah, železnicah, v velikih tovarnah in sploh podjetjih? — Kaj se objavlja dvojezično, kaj samo nemški, kaj samo slovenski? — Vsa slovenska zemlja tako popisana: — to bode slika! Ako dozorelo slovensko razumnostvo za to nima več smisla, pa se Ti, slov. mladina, prej ali slej loti tega dela!

LISTEK.

Karin.

Zgodovinska povest. — Spisal Mavro Jokay. Prevel Prost. Mrvičkov.

I.

Ob času cesarjev je rimska okolica s sijajem in krasoto svojo tekmovala celo s stolico. — Povsodi so se belila letovišča rimskih patricijev, bivališča plemiške ugodnosti. Patriciji — marsikdo je imel osem do devet milijonov letnih dohodkov. — so bili često v neprijetnem položaju, da so se morali ogibati Rima. Dolgčas, žaljena ničemurnost, narodovi ter pretorijanski upori, osobito pa sumničenja cesarjeva, vse to jih je sililo, da so se umaknili na deželo in na svoja posestva.

Tudi starec Mezembrij Vir, najstarejši senator, je bival že nekaj let na svoji pristavi ob Tiberinem izlivu. Odkar je bil umrl Prob, ni pohodil Rima, niti videl senata. Vzrokom svojega samovanja je navajal putiko ter bol na očeh. In istinito, kdorkoli je zahajal k njemu, ga ni videl drugače nego sedečega v kuruličnem stolu, s slonokoščeno operaco v roki in z zelenim okriljem na očeh.

Starec je imel dve hčeri. Starejša, Glicerija, se je udala rano za osvobojenca, katerega je bila poveljčala milost cesarjeva. Toda pal je v nemilost ter moral dati glavo. Dobra njegova in naklonjenost cesarjeva ostala je lepi njegovi soprogi, ki je začela skoro sloveti za rimsko Aspazijo.

Naravno, da je bil Mezembrij, ako se je njemu prisotnemu govorilo o Gliceriji, ne le slep, nego i gluh; jezik mu ni nikdar izgovoril nje imena.

Drugi hčeri njegovji je bilo ime Sovronija. Neprestano je bila pri starcu na deželi. Krasna deva je bila in krepostna. Troje boginj ji je podarilo svoje dražesti: Venera vitko rast, Junona čaroben obrazek, a Psihe duševno milino.

A kljub temu Sovronija ni udana poganskim boginjam. V bližini tam na obali morskoi biva modri Evzebij, potomec apostolov. Davno že pohaja krasno dete tajne shode, pri katerih sveti ta mož vernikom Kristovim oznanja blagovest o edinem Bogu.

Starec Mezembrij zna, da mu je hčerka tajna prozelitinja novi veri, a ne zavira je v tem; niti ji ne kaže, da v obče kaj sluti o tem.

Tedaj pa je iz Rima neprestano prihajala ponosna patricijska mladina, katero je vabil izredni glas o devini krasoti, — laskajoč si z nado, da si pridobi nje srcece, nje roko, ter nje — milijone.

Srčno jo sprejema Mezembrij. Na slavo ji prireja velikanske obede ter vznemirja stoletna svoja vina iz ugodnega jim miru. — Mladosti ni treba mnogo tekočega ognja, — skoro se omoti. Po libaciji se je kazal končno vsak, kakoršen je v resnici, — vsak se izpovedal tajinstvenih nagnjenj svojega srca.

Ta je razkošnik ter proslavlja Prokulovo krepost; drugji se ji sicer ne klanja, a v tem večjo slast mu je, da združuje despota in služnika v eni osebi. Ako je kateri njih izjema, glede

krščanstva je istega mnenja kakor vsi drugi. Krščane imenuje, kakor drugovi, bogotajno sekto, ki se odteguje cirkusu, narodnim svetkovinam ter z mrzlo svojo tugo moti narodove zabave, ki po mračnih brlogih služi mračnim obredom ter sili svojce, da z noži prebadajo dojenčevo srce ter pijo njegovo kri.

Radi njih, — govoričijo — tepe božja jeza zemljane s povodnijo, kugo, potresom in barbari; radi tega se jih nikdar ne more zadosti skuhati v olju, pometati zverjadi ter zakopati živih.

Dosti je čul Mezembrij, — nienemu ne da svoje hčere. Mučence časti sicer, a si ne želi, da bi čul ime svoje hčere med njimi.

Nikdo odklonjenih snubcev še ni videl Sovronije.

Nekega dne se javi pri starem Mezembriju mlad, zagorel vitez. Starec baš sedi v trikliniji svojega letovišča, ko ga zagleda, da prihaja. Kljub bolečim svojim očem mu kliče že od daleč nasproti:

Oj, Manlij Sinister, tebe je prineslo k meni? Žari se, žuri, tu sem!

Kogar je starec hotel videti, videl ga je takoj. Mladenič pohiti k njemu, zagrl ga ter mu krepko stisne roko.

Kako si se pomožatil, deje Mezembrij, smešec se in kot ne bi verjel lastnim očem, otipa mu z rokama obraz, roki in pleči.

Odkar si bil odšel s Probom na ptuje, si cel mož. Tudi ti kaniš snubit mojo hčerko? Jeli da?

To odkrito vprašanje nekoliko zbega mladeniča.

Uredništva slovenskih listov pa se naj ne dajo od nobene strani vplivati, da bi začeto delo ustavilo, predno bode končano. Kajti slovenski listi morajo zastopati v prvi vrsti koristi slovenskega naroda!

Da opozorim svoje rojake na važnost vse te zadeve, hočem vendar že tukaj navesti nekaj splošnega in nekaj konkretnega. V obče sem opazil to: c. kr. uradi imajo pri nas na Kranjskem na ulici navadno dvojezične napise in sicer je redno nemški na prvem mestu in z večjimi črkami, slovenski pa drugem mestu in z manjšimi črkami pisan.*

Radi tega sem bil veselo iznenajen, ko sem pred nekaj leti prehodil divno našo Gorenjsko in tam bil opozorjen na tri izjeme, ki so mi ostale v spominu. Te so: napisni tabli c. kr. okr. glavarstev v Kranju in Radovljici, — obe že starejši tabli — in pa novejša — menda c. kr. davkarije v Kamniku, na katerih je slovenščini prisojeno prvo mesto!

Je pa tudi na Kranjskem eraričnih poslopij, ki nosijo edino-le nemške napise, n. pr. vojaška poslopja po večini, ali pa „k. k. Werksschule“ v Idriji.

Poštni vozički* na kolodvorih po Kranjskem, posebno v Ljubljani, nosijo edino-le napis: „k. k. Post.“ — Oglasi, nabiti na deskah raznih oblastev na železnicah, i. dr. so po veliki večini** le nemški, dvojezičnih je malo, še manje pa samo slovenskih.

Katero načelo pa odseva iz tu opisanega postopanja oblastev glede napisov in nabitih razglasov? — Nobeno! Edino ta namen se da zaslediti, slovenščino čim dalje tem bolj iztisniti iz javnosti. Pri tem postopa vsak uradnik samovoljno: čim več ima drznosti, tem drznejše nastopa kljub državnim temelj. zakonom proti slovenščini — in navadno je tem preje — povišan.

Da ocenimo natančneje to postopanje: opisana rabe nemščine pri napisih in razglasih po črnih deskah od strani oblastev na Kranjskem je protizakonita, ker je v nasprotju z § 19. drž. temelj. zakona, po katerem je slovenščina v šoli, uradu in javnem življenju ravnopravna z vsemi

* Nemci so se svoj čas menda čutili žaljene in so se bili pritožili zoper male črke nemških imen na uličnih tablicah v Ljubljani, in moralo se jim je ustreči!

** Ustavil sem se nekoč pred črno desko nekega c. kr. sodišča na Kranjskem, pri katerem so vsi uradniki, od sodnika do zadnjega pisarja sami Slovenci, večina še celo narodnjaki. Od nabitih razglasov jih je bilo 3—5 slovenskih, vsi drugi (15—20) pa so bili samo nemški, med temi tudi oni, ki naznanja razdelitev sodnijskih poslov med tri glavne uradnike! — Komu so namenjeni ti razglasi? — Občinstvu! To pa je slovensko in — z malo izjemami — nemški niti no razume. Že iz tega je razvidna neopravičenost in neumnost te prakse.

Nisem tako sebičen, Mezembrij. Mene je dovelo le staro prijateljstvo k tebi.

Dobro, že dobro; poznam pač prijateljstvo med mladeničem in možem, ki ima lepo hčer. In hčerka moja je lepa, Manlij, jako krasna. Da si jo videl! Ne reči, da si jo že videl. Kaj je bila pred leti! Ti si bil še otrok, in ona dete. Ali zdaj Manlij! Bila bi velika napaka, da bi se ne zaljubljal vanjo!

Kaj bi mi pomoglo to, prijatelj stari! Dokaj snubcev si že zavrnil, ki so bili boljši, mogočnejši ter bogatejši od mene.

Kako, Manlij? Nili možno, da obogatiš tudi ti ter postaneš velmož? Se li nista s cesarjem Karinom igrala kot otroka? in stric tvoj, vrli Kvarterkvart, ni li najslavnejši avgur rimski, čeg r pforokovanja se izpolnjujejo vsa, ki v svojih rokah drži bodočnost cesarjev in zemlja?

Da, vse to je istina.

Torej bodeš še lahko bogatin. Le skrbi malo za naklonjenost Karinovo ter strezi strijcu: In to je lahko. Vsaj težkega ni nič. Glej, glej, kdo zna, kaj si še lahko vse. Kaj stane Karina, da tebi na ljubo vtopi imovitega senatorja ter ti podari njegova dobra in zaklade. Potem imaš i palače ter služinčad. Lahko se potem koplješ v rožni vodici, ter hraniš s samimi pavovimi jeziki! Kaj ti je tu na potu? Do take slave prispeš lahko plazeč se, plazeč, pravim!

A Manlij je pustil, da besediči starec.

Vobče pa ostani pri meni ter se zabavaj, dokler ti drago.

Zvečer se je priredila Manliju na slavo izborna večerja.

avstrijskimi jeziki. — Praktično se ta ravnopravnost avstrijskih jezikov more in mora izvesti na ta način, da se postavi v posameznih krajih, kjer je dvojezičnost v dejanski potrebi opravičena, na prvo mesto vedno oni jezik, katerega govori večina prebivalstva dotičnega kraja. Kjer pa biva kompaktno eden narod, tam se ima rabiti le njegov jezik. Na Kranjskem se ima torej vedno postaviti slovenščina na prvo mesto v slučaju dvojezičnosti napisa in razglasa — ali pa se ima sploh le rabiti slovenščina.

(Konec prihodnjič.)

Josip Juraj Strossmayer.

Exegi monumentum, aere perennius.

Hrast orjak je pal. Umrli je prvi sin hrvatskega naroda.

Strossmayer je bil sin še one dobe, ki je rodila velike može, katerih ni zmotil sijaj slave in vladne milosti. Pospel se je iz borne kmetske hiše na biskupski prestol in ostal vedno zvest svojemu narodu. Niso ga mikali zlati križci in sijajni naslovi.

Josip Juraj Strossmayer se je rodil 4. svečana 1815. v Oseku in je bil sin v Slavonijo priseljene kmetske rodbine. Študiral je na oseški gimnaziji, po šesti šoli pa je vstopil v djakovsko semenišče. Izredna nadarjenost ga je odlikovala in zlasti je bil mojster v jezikoslovju. V Pešti je študiral modroslovje in je postal doktor, v dunajskem Avgustineju pa je dosegel bogoslovni doktorat. Nekaj let je bil dvorni kaplan in vodja Avgustineja na Dunaju; ko pa je leta 1849 djakovski škof Kukovič odložil svojo čast, imenoval je cesar na priporočilo bana Jelačića njega biskupom in izpolnil s tem željo vseh domoljubnih Hrvatov. Nad 55 let je upravljal svojo vladikovino, vedno korakajoč svojo pot, brez ozira na levo in desno, in ostal je ljubljeneč svojega naroda do smrti v kljub vsem spletkam, s katerimi so mu hoteli nasprotniki izpodkopati ugled.

Kot duhovnik je bil Strossmayer eden prvih in najuglednejših cerkvenih dostojanstvenikov. Pripoveduje se, da je pri preskušnji iz bogoslovnih ved odgovarjal tako učeno, da je predsednik izpraševalne komisije vskliknil: „Strossmayer bode ali prvi krivoverec XIX. stoletja ali pa prvi steber katoliške cerkve“. Pečal se je z bogoslovno vedo temeljito; to dokazujejo njegovi pastirski listi, ki veljajo za bisere v cerkveni literaturi.

Znan je Strossmayerjev nastop na vatiškem cerkvenem zboru leta 1870. Takrat se je izkazal kot eden najbolj bleščečih svetovnih govornikov. Oči vsega omikanega sveta so bile takrat obrnjene na djakovskega škofa. Za nas je zanimivo posebno to, da je izvajal iz splošnosti

katoliške cerkve kot posledico, da stol sv. Petra ne ostane pristopen samo italijanskim kardinalom.

Omenili smo že Strossmayerjevih pastirskih listov. Že v prvem je izjavil, da bo „po veličanstvenem vzgledu našega Izveličarja ljubil svojo domovino“. Svetost ljubezni do domovine je našla v njem ognjefitega apostola, kojega geslo je bilo od njegovega prvega nastopa počenši: „Vse za vero in domovino“.

Leta 1830 so poklicali Strossmayerja v pomnoženi zbor na Dunaj, kjer se je z vzneseno besedo potegoval za pravice svoje hrvatske domovine. Tudi v deželnem zboru v Zagrebu je vedno goreče zastopal koristi svojega naroda. Posebno znan je njegov govor za ustanovitev hrvatskega vseučilišča v Zagrebu, kateri je vzbudil tako navdušenje, da so ga tiskali na deželne stroške v deset tisoč izvodih in ga razširili po celi Hrvatski.

Še bolj pa kakor z besedo pokazal je Strossmayer svoje rodoljubje v dejanju. Celotno tuje priznavajo njegovo brezmejno požrtvovalnost. Spoznavši važnost kulturnega razvoja narodovega skušal ga je z vsemi silami pospeševati. Leta 1860 je izdelal načrt za jugoslovansko akademijo, ki naj bi bila središče znanstvenega delovanja Jugoslovancev in ki naj bi združila ta bratovska plemena v kulturno enoto. Da bi se pa ta ideja lažje uresničila, je priložil načrta kot prvi dar 500.000 goid., in je pozneje dodal še 20.000 gold. Za hrvatsko vseučilišče je daroval 60.000 gold. in ob priliki svoje zlate maše še 20.000 gold. za ustanovitev medicinske fakultete. Nakupil je veliko število znamenitih slik in tako ustvaril narodno galerijo. Da so se pa mogli ti dragoceni umetniški zakladi dostojno hraniti, bilo je treba velikega poslopja. Strossmayer je tudi tu priskočil na pomoč in daroval v to svrhu 60.000 gold. Podpiral je „Hrvatsko Matico“, podpiral posamezne književnike in umetnike; vsa Hrvatska je uživala dobrote njegove roke.

Strossmayer je bil tudi navdušen Slovan. Občeval je z voditelji vseh slovanskih narodov, zlasti je bil prijatelj dr. Fr. L. Riegru. Ves slovanski svet ga je slavil, in zlasti ob priliki njegove zlate maše so tekmovali slovanski narodi, kako bi ga počastili najlepše. Zlata Praga ga je imenovala za častnega meščana; ta vzgled je posnemalo mnogo slovenskih občin in korporacij. — Ljubljana mu je izkazala to čast že nekaj let poprej. Med množico Slovanov mu je pohitelo čestitat tudi veliko Slovencev.

Leta 1900 so mu poklonili hrvatski in slovenski književniki in umetniki znamenito knjigo „Spomen — cvieće iz hrvatskih in slov. dubrava“.

Slovansko prepričanje pa je nakopalo Strossmayerju tudi mnogo sovražnikov. Zlasti je imel obilo nasprotnikov v krogih avstrijske in ogrske

Obličje mladeničevo se iskri zbog ognja starega Falernijanca, in često se tako spozabi, da udari s pestjo ob mizo.

Mezembrij je opazil, da se gostovo srce odpira vinu. Nasloni se na roko, začne ga izpraševati.

Torej, Manlij, kaj praviš o tem Falernijancu? Nisem li pogodil, ako pravim, da so Italija zemlje prsi, kajti tu so one grudi, gorice, ki nam prinašajo to vino.

A v kljub temu me je navdušil nekaj požir bolj od tega.

Bolj od tega, Manlij! Na čegavi mizi si ga našel?

V vodi Evfratovi.

Kaj praviš!

Bilo je po Ktezifonski bitki. Bili smo se ves dan. Po rokah mi je kapala kri, po čelu tekel znoj. Zvečer smo uničili Perzijsko vojsko in baš ta dan je preplavil Evfrat svoje obali.

In ti si pil iz njega?

Da, in ta voda je imela opojno moč!

Slava te je opojila, ki je bila v vodi, Manlij! Jaz ne vem, kaj je bilo v njej. Zajel sem jo s šlemom, nesel k ustom, ter ne nehal poprej piti, da sem ga bil izpraznil do zadnje kaplje.

Oj, morali ste biti potem dobre volje. Kako? V osvojenem Ktesifonu se je zabavalo kaj lahko. Mislil si, kako dobro je bilo krasnim, črnookim ženam, ki so ostale brez soprogov, kako palačam in trgovinam, katerim ste bili pobili lastnike. Vojnik je plaval v mleku in strdi.

Ne tako zelo, zakaj še tisto noč smo odrinili dalje, a kar se tiče črnookih dev, je bilo

zaukazano vsakemu vodniku, da čuva kreposti zarobljenih žena.

No, no, običajno se ne gleda tako strogo na taka povelja; mi vemo to.

Mi Hercule, srdito vikne Manlij. Prokleta slabo veste to. Ukaza smo se držali tako točno, da sem vojaka svoje legije, ki je bil odpeljal devico, za noge dal privezati na upognjeni drevesi, da sta ga raztrgala.

Počasi, počasi, nikar me ne raztrgati, se šali stari Mezembrij, pasoč se na plemeniti jezi svojega gosta. Potem pa namigne poleg stoječemu numidijskemu robu, ki je v svojih rokah držal izrezljan srebrn vrč:

Hajdi, nalij čašo mojemu gostu!

Pusti to, lahko si jo nalijem sam, pravi Manlij. Ni treba me opojiti, kot delajo z Maksimom Karinom, ki je prelen, da bi dvignil kupo, ako hoče piti, in ki meni, da se utruji, ako lastnoročno vzame smokvo z pladnja ter si jo nese k ustom.

O joj, Manlij Sinister, ti psuješ Avgusta!

To ni psovanje! Saj je znano o njem, da se mu nogi nikdar ne dotikajo zemlje, da, še celo v kopelji ga morajo nositi. Nekoč je imel prstan na svoji roki ter tožil, da ne more prenašati takega težkega bremena, — pa ga je vrgel proč. A več še! Nedavno je zaukazal, da se mu iz ječe privede slovečega ponarejalca javnih listin, ki je tudi jako spretno ponarejal tuje podpise. Imenoval ga je svojim pisarjem, samo da se reši izesa, da mu ni treba podpisavati svojega imena. A sedaj podpisuje ta varalica njegovo ime na državne listine!

vlade, katerim je bilo in je „panslavizem“ največje strašilo.

Leta 1888 je poslal ob priliki 500-letnice pokristjanjenja Ruske v Kijev navdušeno brzojavko, v kateri je klical božji blagoslov na Rusijo. Ta brzojavka je bila dobrodošlo orožje nemškimi in madjarskim birokratom, in posledica njihovih intrig je bil oster ukor, ki ga je dobil Strossmayer in cesarjevih ust v Belovaru.

Od takrat se je vedno bolj in bolj odtegoval javnemu življenju; a njegovo bistro oko je še vedno in vedno motrilo in zasledovalo življenje in razvoj Slovanstva. Z žalostjo so ga navdajale posebno tužne razmere v njegovi domovini, katere to nastale pod Khuenovo strahovlado. Njegovo srce je čutilo do visoke starosti enako gorko za svoj narod, njegove roke so ostale odprte.

Strossmayer se ni nikdar skrival v ozadje. Kadar se mu je zdel potreben nastop v interesu naroda. Ni se bal ne tujih ne domačih nasprotnikov. To dokazuje zgodovina ustanovitve „Hrvatstva“. Vnet je bil za staroslovensko bogoslužje, in njegovemu vplivu v Rimu je pripisovati za Hrvate ugodno rešitev svetojeronimskega vprašanja.

Na skrajni meji življenja, v 90. letu svoje starosti je umrl vladika bosanski in sremski dne 8. aprila 1905.

Končano je plodonosno, delavno življenje velikega Jugoslavana. Največja čast je pač zanj, če piše nasproten nemški list, da „povsod, v Avstriji, kakor na Ogrskem, v Dalmaciji, Istri, na Kranjskem, Koroškem, Spod. Štajerskem, Češkem, Moravskem, pa tudi v Srbiji, Bolgariji in Črnogori najdemo sledove njegove agitacije“.

Živel bo med nami spomin Strossmayerjev, kakor spomin Slomškov — vladik, ki tudi na visokih svojih mestih nista pozabila svojega naroda. Povest njihovih del pa se nam v naših časih zdi kakor lepa bajka.

Naši trgovci.

Najmanj, kar smemo zahtevati od naših trgovcev, ki živijo med Slovenci in od Slovencev na deželi, je, da čutijo z nami, da delujejo v narodnem smislu, podpirajo narodove težnje in kažejo v zasebnem in javnem življenju, da so Slovenci. — Žalibog se to redkokdaj dogaja. Le slovenski groši jim diše, vse drugo, kar je slovenskega, jim pa smrdi. Navadno so taki ljudje sinovi slovenskih staršev, ki so se v mestu navzeli nemškega duha, se nemškemu jeziku nekoliko privadili in ko so postali samostojni na deželi, ti ne znajo niti slovenski niti nemški pravilno govoriti ali pisati, pač pa „tuliti“. — Seveda se ti kažejo taki možički o raznih prilikah tudi Slo-

vence, posebno kadar se gre za groše. Kadar kupuje tak trgovec deželne pridelke, hmelj itd., ali kadar ponuja mamicam svojo robo, tačas slišiš od njega krilate besede: „Saj smo Slovenci!“ — Morda mi bo kdo očital, da sem črnogled, in da ni tako hudo s trgovci na deželi. — Vprašam pa, ali je to slov. trgovec, ki ni naročen na drug časopis, kakor na „Rauberblatt“ ali „Graško tetko“? — Ali kaže oni slovenski značaj, če prodaja moko iz nam sovražnega „smrdečega mlina“? — Jeli to Slovenec, če njegovi komiji po slovenskih gostilnah izzivajo z „Wacht am Rhein“ in jim on, „šef“ ne reče žal besedice ter ravnodušno pusti, da še nadalje strežejo take barabe slovenskim strankam? — Gotovo ni dober Slovenec tak trgovec, ki kljub zahtevi strank ne naroči Cirilovih užigalic ali Cirilove cikorijske. — Trgovec, ki s svojimi fanti in pomočniki dosledno govori le v blaženi nemščini, ni naš mož. — Ako trgovec pri važnih volitvah voli z nasprotniki, ali se volitve vzdrži, mesto da bi pomagal s svojim glasom Slovincem do zmage, takšen „Judež“ ni vreden, da mu sploh kak Slovenec še pomaga polniti bisago, ki nima dna. — Gotovo mi boste pritrdili, da tudi to ni slovenski trgovec, če vsiljuje izključno slovenskim strankam samonemške dopisnice, razglednice itd., ter niti dvojezičnih naročiti noče. — Nikdo nam ne sme zameriti, če ne štejemo k Slovincem trgovca, ki se ne udeležuje slovenskih veselice, ki ni ud slovenskih društev. — Tudi ta ni naše gore list, ki se pogrebov ali slovesnosti naših velemož ne udeležuje, pač pa se vselej prikaže, kadar zagrebo kako germansko kapaciteto itd. itd.

Taki in enaki so nekateri naši spodnještajerski trgovci, seveda so tudi tukaj častne izjeme. In trgovski stan je silno važen faktor v narodno gospodarskem oziru.

Kaj torej naj storimo, da se otresemo teh naših ljudi, ki pa nočejo biti naši? — Usodo takih drznežev ima v rokah edino le slovensko ljudstvo. Ako bi slovensko ljudstvo ne kupovalo več svojih potrebščin pri takih nesramnih priseljencih in kmalu nas bi morali zapustiti. Združite se, kmetje v vaseh in trgih, kjer imate trgovce nemčurje, zahtevajte po časopisih naselitev odločno slovenskih trgovcev, obljubite, da boste le pri njih kupovali in držite to svojo obljubo, potem se bo hitro pokazal sad vaše odločnosti. Nemčurji naj gredo k nemčurjskim „Mihelnom“, a pošteni Slovenci naj pošteno žive od poštenih slovenskih grošev. — Kadar bo enkrat prešlo geslo „Svoji k svojim“ v meso in kri slovenskega ljudstva, potem se bo v narodnostnem oziru mnogo na bolje obrnilo v Sloveniji; godili se bodo čudeži. In ta preobrat ima rokah slovensko ljudstvo samo!

Domače in druge vesti.

— Slovenske meščanske šole. „Učiteljski Tovarš“ piše: Ko je štajerski deželni odbor vprašal vlado za svet v stvari meščanske šole v Žalcu, ni ona rekla, da te šole ni treba. Ampak rekla je, da bi se moralo na tej šoli še več pred-

metov učiti v nemščini. Vprašamo: ali bi bila potem to še slovenska šola?! Nikakor ne, marveč bila bi najmanj utrakvistična. Deželni šolski svet je dalje poročal neresnično, ko je rekel, da nimamo slovenskih učnih knjig za meščanske šole. To neresnico je deželni odbor verjel vladi. Imamo že knjige. Spisali so jih Orožen, Vrhovec, Hubad, Senekovič, Bezljaj, in te knjige že rabijo v Ljubljani in drugod.

— Quousque tandem! Konjiško okrajno glavarstvo še navzlic opetovanim zahtevam po slovenskih odlokih ni našim željam niti najmanj ustreglo. Evo ilustracije: Pred nekaj dnevi pridvi proti meni mož, ki je z najpobožnejšimi molitvicami čestil slavno upravo ter mi pomoli neki listek proseč me, naj mu vsebino raztolmačim. Ker ni znal nemščine, a je videl svoje ime, — „Gonobitz“ in pa — „Bezirkshauptmannschaft“ je seveda jo brzih korakov bil umeril v trg. Prišedšemu tja so mu raztolmačili, da ga kličejo kot črnovojnega zavezanca in da bi bil imel primesti s sabo i „Landsturmpass“. Hajdi torej nazaj in baš meni v roke z usodno „Einberufung“. O ironija! Ta „Einberufung“ je imela na eni strani slovenski, a na drugi strani nemški tekst. Za slovensko, nemščine ne veščo paro pa je bil izpolnjen seveda samo nemški. I seveda, kaj glavarstvu na tem, če se godi slovenskemu trpinu krivica in mora radi tega še po dvakrat v enem dnevu predirjati par ur dolgo pot od doma v Konjice? — Sicer pa vlada v neštetihi slučajih navada, da pošljejo dvojezičen, a samo nemški izpolnjeni tekst. Naši župani vedo o tem mnogo govoriti, kako jih naravnost provocirajo!

— Celjska „nemška hiša“ bode še 6 let nase čakala. Ponovno smo celjskim meščanom pojasnili, kaka nevarnost preti zlasti gostilničarjem z nameravano stavbo takozvane „nemške hiše“, katero so hoteli nemški advokati pri kolodvoru zidati — pa ne s svojim denarjem, ampak le sebi v dobiček. Že s strastno agitacijo za nemški hotel „Stadt Wien“ se je celjskim gostilničarjem prizadejala velikanska škoda. Zdaj bi pa naj prišla z „nemško bajto“ še nova in še hujska konkurenca! In naše besede so pomagale. Celjski gostilničarji so izprevideli, da imamo prav, ter so sklicali več protestnih shodov zoper stavbo nepotrebne „nemške hiše“. Začeli so tudi groziti, da bodo kazinotom strogo na prste gledali, kje bodo denar za drago stavbo jemali. Nemški mogotci so se končno uklonili, zlasti ker evenka ni bilo, in sklenili so stavbo odložiti za 6 let! Celjskim meščanom moramo dati spričevalo, da so pametno postopali, ko so se ustavili škodljivim načrtom prifrknjenih kazinovcev. Nam je prilično vseeno, ali Nemci zidajo svojo nepotrebno nemško

Manlij, ti čudno govoriš proti Karinu, a v šoli ti je bil vendar le tovariš.

S tem se nikakor ne smem ponašati; kajti dasi sem često delil svoj kruh z njim, ko ga ni imel; čeprav sem mu pogosto zamenjal raztrgan palij, vendar si ne želim nikakor, da me spozna. Pripetilo bi se mi lahko, kar ostalim šolskim drugovom njegovim. Javili so se mu bili, da ga opozore poprejšnjih časov. Toda dobi Karin, da se oslobodi neprijaznih čutov in spominov prošlosti, je dal drugega za drugim vreči v stolp pozabljivosti.

Oj, oj, Manlij, ti govoriš kakor Seneka! Na tak način se nikdar ne povelečiš s Karinovo milostjo.

Kdaj še je trebalo svobodnemu Rimljanu, vikne Manlij ter dvigne ponosno glavo.

Meč imam in hrabro srce, in ako me ta ne dovedeta do zaželjene slave, ne maram niti one moči in sile, do katere prispeš, ako se plaziš po prahu.

Radostno si menca Mezembrij roki ter naganja mladeniča, naj pije.

Pripoveduj mi dalje, Manlij, kar si pričel. Ostala sva pri bitvi Ktesifonski, — to se pravi, tam so vam ostali vrage, kajti vi ste prodirali dalje, dokler ste mogli.

Čast tvoji sivi bradi, senator, a ne reci mi: Dokler ste mogli, kajti izvestno bi mogli iti do Jaksarta. Nieden človek bi nas ne bil mogel ovirati. Zaman so pustošili bežeči Perzi zemljo. — Rimskim legijam se ni po robu mogla postavljati niti pustinja. Vsak vojak si je nosil živeža na hrbtu za deset dni. O vsej traciški vojni smo spalili celo v najljutejši zimi pod milim nebom, na

zamrznjenih grudih. Videli so Perzi, kako smo neprestano prodirali dalje, in ko smo prispeli do nekega sela, čegar barbaričnega imena niti bogovi ne morejo zahtevati, da se ga prevede na rimski jezik, smo si zgradili ostrog. Zvečer so nam prišli nasproti poslaniki perzijskega kralja. Krasni ljudje! Vse je blestelo dijamantov na njih! Imeli so spletene lase, obraz pobarvan lepo rdeče, obrvi počrnjene, na rokah polno prstanov, kakor neveste. Zahtevali so, da se jih pelje pred Avgusta. Jaz menim Kara, da ne bodeš mislil Karina. Peljali so jih k možu, ki je sedel na tratini, na glavi imel rumeno usnjato kapo ter jedel žaltovo slanino in bob. Star izlizan bagren plašč mu je visel v odliko pred drugimi raz ramen.

Da, bil je Kar; poznam ga, zamomljal je stari senator.

Toda Avgust ni prekinil svoje večerje poslanikom na ljubo. Mirno je trl nadalje surovi bob, da mu je škrtal med bronastimi zobmi; med tem so oni govorili z amfiteatraličnim patosom na pamet naučen govor. Sijajne obljube in pretenja niso posebno harmonirale s surovim bobom, katerega je hrustal cesar. Po končanem nagovoru si sname Kar usnjato kapo s plešaste glave ter kažoč na njo, pravi poslanikom:

Evo vam, in držite se zadane besede; zakaj ako ne pripozna vaš kralj vrhovnega gospostva Rima, ter mu ne vrne njegovih provincij, opustošim vam državo, da bode tako gola, kakor moja plešasta glava!

Tudi na tem spoznam Kara

Plaho so bežali poslaniki, legije pa so navdušeno zaorile bojno pesem, katere refren je:

Mille, mille, mille occidit!

To je slavospev Karu, s katerim se pripoveduje, da je v eni bitki potolkel tisoč protivnikov. Da, da, porazil jih je toliko.

A sin mu jih je pomoril desetkrat toliko, in sicer lastnih mu podanikov! Toda pripoveduj Manlij, kaj je bilo dalje z vami.

O vojni pripoveduje vsakdo drugače.

Kolikor meni znano, ste se obrnili mahoma, mesto da bi prodirali dalje, akoravno se vam nikdo ni mogel ustavljati, kakor trdiš sam.

Tako je! Noben živi človek nas ni oviral, toda ni li mogočnejših bitij nad zemljo?

Da, da, bogovi rimski. Ali nadejam se, da jih niste ozlovoljili, da so vam avgurji oznanjevali najugodnejših avspicij. Saj je bil z vami svetovno znani Kvarterkvart, tvoj vrli stric.

Da, bil je znami in nedostajalo ni niti darilnega dima, niti živalskega drobu. Tudi dokaj vranov se je videlo pod obnebjem.

Manlij, ti sila profano golčiš o teh svetih rečeh.

Dovolj imam vzroka, da govorim tako. — Naše pomožne čete so vjele nekje v pustinji napol golega človeka, ki se je bil, kakor se je izražal sam, zatekel v samoto vsled spoštovanja do nevidnega boga. Da si izmuči telo, si je zgradil od kamena votlino, kjer je prebil že trideseto zimo, trideseto poletje. Od zore do mraka je stal tam z razprostrtimi rokami, kot razpet na križu, ali pa se je vadil z glavo v nebrojnih poklonih. Nekateri radovedni legijonarci so šтели te poklone; a ko se je njih število namnožilo na tisoč devetsto, zamrzelo jim je. Vrgli so pobožnega moža ob kamenje ter ga umorili.

(Dalje prihodnjic.)

bajto danes ali čez 6 let ali nikoli ne. Če bi bili celjski kazinovci že sedaj „nemško hišo“ zidali, imeli bi celjski Slovenci le zopet lepo priliko, smejeti se novi neumnosti svojih nemških someščanov. Smejati se bomo torej čez 6 let, če tudi tedaj kazinovci ne bodo delali računa brez celjskih krčmarjev!

Še enkrat opozarjamo gg. člane na občni zbor „Slovenskega delavskega podpornega društva“, ki se vrši v nedeljo, dne 16. aprila t. l., ob 3. uri popoldne v društvenih prostorih v Savinski ulici.

— „Slovenskemu narodu!“ Na naš uvodnik pod tem naslovom odgovarja „Slov. Narod“: Celjska „Domovina“ je priobčila serijo prav umestnih člankov o uradnih razglasih v „Laibacher Zeitung“ ter pribila, kako različne drž. oblasti zapostavljajo in odrivajo slovenski jezik. Pritrjujemo popolnoma namenu teh člankov in tudi vsebini, v kolikor se tiče državnih oblasti. Kranjskemu deželnemu odboru pa se je v teh člankih delala krivica. Državne oblasti razglasajo svoje objave izključno samo v uradnem listu in zato bi morale te objave biti vsaj dvojezične. Kranjski deželni odbor pa objavlja svoje razglase v „Laibacher Zeitung“ v nemškem, v obeh slovenskih dnevnikih pa v slovenskem jeziku. Razložek je torej bistven in so očitanja celjske „Domovine“ na adresu kranjskega deželnega odbora neopravičena.

— **Wo ist das „Maribor“?** V petek, dne 7. t. m. oddal je nek gospod na ptujski pošti slovensko brzojavko v Maribor. Vsa začudena vpraša dotična ekspeditorica: „Wo ist das Maribor?“ — Tako daleč smo torej prišli pri nas z narodno enakopravnostjo, da pri slavni c. kr. pošti v Ptujju niti ne vedo, kaj in kje je Maribor. To je naravnost škandal in pozivljamo merodajne kroge, da store primerne korake, da bodo poštni uradniki, ki občejujejo s strankami, popolnoma veščji slovenskega jezika!

— **Konjiški okrajni šolski svet.** V zadnji notici o konjiškem okrajnem zastopu je bilo čitati, da je okrajni zastop volil v svoj odbor gg. Kupnika, Posseka, dr. Robert Ledererja jun. dr. A. Kadiunigga in čevljarja F. Kovatscha. Vrnila se je tukaj v toliko pomota, da so omenjeni gg. voljeni v okrajni šolski svet. Tržani so vzeli menda monopol na „okrajni“ šolski svet. Sedaj je slovenska šola in narodnomisleče učiteljstvo konjiškega okraja izročeno pod nož najzagriznejšim nemškim nacionalcem. Učiteljstvo — in pa čevljar, ki jim pomerja obutelj — ud njegove oblasti! O tempora, o mores! In slovenska inteligenca čaka, čaka...

— **Zopet en konzum — fuč!** Kratka je bila slava prvega konzumnega društva v Celju, konzuma nemških uradnikov. Pisali smo o njem, ko se je ustanovil pred nekaj meseci, ter mu prerokovali kratko življenje, ker poznamo nemške „može“ v Celju, kako svoje ljudi na led speljejo, potem pa na cedilu pustijo. Neka dobra duša z imenom Moser, pošten nemški človek iz Gornjega Štajerja se je dal zapeljati, da je prevzel v Celju konzum za nemške uradnike. Uradniki so pridno jemali potrebščine in jih zahtevali po najnižji ceni in sproti dolžni ostajali, kar so vzeli. Ako je pa vzel Moser blago pri svojih milosrdnih pokroviteljih Zanggerjih in Stigerjih, ni dobil niti betvice brez plačila v gotovem denarju. V svojem obupu se je Moser obrnil v Pristovo k jajčjemu baronu Suppanzu, da bi mu dal blago na up. Dobil je za 200 K. potem pa spet nič več brez plačila v gotovem denarju. Uradniki so pa še dalje pridno dolgove delali. Ubogi Moser je naenkrat videl, da so ga brezsrčni celjski Nemci uničili brez rešitve. Začel je bil z denarjem 2500 K, katerega mu je posodila sestra, ki je natakarica, in ta je zdaj, kakor od konzumarjev izvemo, dala zarubiti štacuno in terjatve pri odjemalcih. Pa revica, saj ne bode zasegnilo! Konzum celjskih nemških uradnikov je pa šel na ta način rakom zvižgat. To je napredek, to je nemška

ljubezen do trpečega nemškega sobrata! — „Warm fühlend Herz, hilfreiche Hand!“

— **Iz sodne dvorane.** Ko so Nemci na Teharjih propadli, niso vedeli, kako si pomagati in so si izmislili o slovenskih volilcih vsakovrstna hudodelstva in pregreške ter so celo vrsto poštenih kmetov brez vzroka in podlage sodniji ovadili. Pri vseh Slovencih se je izkazalo, da so nedolžni, in bodo ti zdaj ovaditelje preganjali zaradi krivih ovadb. Na drugi strani se je pa izkazalo, da spadajo Nemci pod ključ. Tako je bil pretekli terek obsojen nemški volilec Anton Heger zaradi teharskih volitev na 2 dni zapora, kateri se mu je vsled prošnje obtožitelja Slovenca milostnim potom spremenil v globo 20 K. če jo bode mogel plačati. Razžalil je bil slovenskega volilca kaplana Čemažarja z nesramnim vmesklicem, ko je izvrševal slednji svojo volilno pravico.

— **Volilni boj v Šoštanjju.** Čeprav nismo mislili poročati o celi volilni kampanji, predno niso rešene razne interpelacije in pritožbe, smo vendar prisiljeni opustiti svoj sklep. K temu nas sili huronsko vpitje celjske „D. Wacht“ in „Gr. Tagblatt-a“; ta dva lista sta v svojem vročem koprnenju po zmagi zastavila razum in poštenje, da bi vendar prišli na krmilo škodljivci slovenskega naroda in protiaustrijski hujskači. „D. Wacht“ je poročala, da je slovenjegraški okr. glavar ustavil Šoštanjjske občinske volitve in piše o nekih volilnih sleparijah. O tem pa, da bi bile volitve ustavljene, nam ni znanega ničesar. Vemo le, da so se vršile neke poizvedbe zastran davčnega nadzornika Oplustila. Vse nepravilnosti pa so obstojale v tem, da so Hans Woschnagg, Werbnigg in Orel, trgovci, ki so jih napitali Slovenci, zahtevali takšen predpis davka, kakor ga niso nikdar plačali; seveda so bili odbiti in dobili dolge nosove. In samo vsled tega, ker se jim to protipostavno početje ni posrečilo, je spustil Pommer svojo puhlo interpelacijo, na katero jih bode še gotovo dobil pod nos. Tudi mi smo seveda vložili več reklamacij, ki pa so bile večjidel ugodno rešene. Nato pa so začeli šoštanjjski „nemci“ mešati kašo, vrteti glave in pihati, da bi vgnali oblasti v kozji rog in bi s svojimi demonstracijami dosegli zmago. Kakšen uspeh bodo imeli, pustimo na stran; pričakujemo pa, da se državni funkcionarji ne bodo dali zmotiti po kanibalskem vrišču, temveč varovali svoje dostojanstvo. Ako bi pa bile volilne priprave res ustavljene, se bode zgodilo to samo vsled nepravilnosti pri davčni oblastniji. Nikakor pa mi ne bomo mirno gledali, da bi nas ta ali oni zlostavljali ter nas oviral pri izvrševanju naših pravic. Nastopili bomo brezobzirno proti vsakomur, da zabranimo pristransko delovanje gotovih uradnikov.

— **Strossmayer in Celje.** Leta 1902 se je agitacijski odbor slovenskih vseučilišnikov v Gradcu obrnil s posebnim pismom na pokojnega škofa Strossmayerja s prošnjo, da bi tudi on podpiral „Dijaški dom“ v Celju. Strossmayer se je pozivu takoj odzval ter poslal prispevek po 200 K. Obenem je pisal odboru lastnoročno pismo, kjer med drugim Slovincem kliče: „Mila moja gospodo! Čuvajte Celje kao (kakor) oko za Slavjanstvo!“ Na te znamenite besede opozarjamo čestilce Strossmayerja ob njegovi smrti. Smatramo kot poslednjo voljo Strossmayerja nasproti nam Slovincem: Čuvajte Celje kakor oko za Slovanstvo!

— † **Josip Juraj Strossmayer.** Danes so položili v grob Strossmayerjevo truplo v Djakovski stolici. Občinstva je došlo toliko, da so v zadregi, kam spraviti toliko tujcev, največ pa jih je tam danes, Celjske Slovence zastopa g. dr. Jos. Serbec. Za Djakovske biskupe je sezidana posebna kripta. Najvojvoda Albrecht je, ko mu je Strossmayer kazal ta mavzolej, navdušen vzkliknil: „Jaz Vas zavidam, da boste počivali v tako krasnem grobu.“ Mesto, kjer hoče počivati, si je Strossmayer sam določil. — Truplo je ležalo v Djakovskem gradu na krasnem odru v biskupskem ornatu. Ob času pogreba je zvonilo po vseh zagrebških cerkvah. Biskupu postavijo spomenik v Zagrebu.

— **Strossmayerjeva oporoka** se je prečitala v pondeljck. Vse svoje premoženje je zapustil sodnikom in sluhačnikom, pred vsem pa je volil

za dobrodelne namene velike svote, ravnotako za cerkev. Oporoko je spisal lastnoročno, ko je dovršil osemdeseto leto, torej že pred desetimi leti. Oporoka se konča z besedami: „O sveta trojice, jedini Bože, smiluj se meni, smiluj se narodu momu!“

— **Biskup Strossmayer †.** Včeraj, v četrtek ob pol 8. uri se je obhajala pri oo. kapucinih maša zadušnica, kateri je prisostvovalo mnogo narodnega občinstva iz vseh slojev; zastopana so bila društva „Triglav“ in „Tabor“ in jako odlično tudi narodno ženstvo iz Celja in okolice. Krasno pomladansko jutro je bilo pred nami razprostrto, a mi smo plakali za svojim vzormožem. Najboljši možje nam padajo v grob, a kdo jih nadomesti? Bog, daj nam še takih mož!

— **„Celjski Sokol“ Strossmayerju.** Ob smrti biskupovi je „Celjski Sokol“ poslal v četrtek „Hrvatckemu Sokolu“ v Zagrebu naslednjo brzojavko: Tudi „Celjski Sokol“ toguje ob rakvi nesmrtnega biskupa Strossmayerja ter se pri današnji maši zadušnici zjedinja bratsko z Vašo žalostjo. Odbor „Celjskega Sokola“.

— **„Triglav“ Strossmayerju.** Povodom smrti svojega večletnega častnega člana, prevzvišenega vladike Josipa Jurija Strossmayerja je akad. teh. društvo „Triglav“ v Gradcu takoj poslalo v izraz sozalja na stolni kapitelj v Djakovsko sledečo brzojavko: Ob grobu svojega dolgoletnega častnega člana, dike in ponosa Jugoslovanov, nedosežnega vzora vsej slovanski mladini, globoko žaluje ter britko občuti nenadomestljivo izgubo: Slov. akad. teh. društvo „Triglav“ v Gradcu. Poleg venca, ki ga je položila deputacija na grob nepozabnega dobrotnika in ljubljena Slovanov, je podarilo društvo družbi sv. Cirila in Metoda 50 K s prispevkom t. č. predsednika. Društvo žaluje oficijelno za dragim pokojnikom dva meseca. Maše zadušnice celjskih narodnih društev se je udeležil predsednik z velikim številom društvenikov „Triglava“. Slava mu in večen spomin!

— **Celjsko porotno sodišče.** Izžrebani porotniki za zasedanje, ki se začne dne 8. maja: Glavni porotniki: Iz Celja: A. Altziebler, krčmar; M. Benčan, pos. uradnik; J. Gratschner, trgovec; J. Hofmann, krojač; dr. J. Kowatschitsch, advokat; A. Patz, pos. uradnik; M. Rauscher, lekarnar; J. Zwetko, kontorist. Iz celjskega okraj. glavarstva: M. Ropas, izdel. klavirjev v Medlogu; J. Čretnik v Podgorju; J. Petrak, posestnik v Št. Petru v Sav. dolini; A. Peer, trgovec v Štorah; Fr. Turnšek v Gorici; M. Rak, veleposestnik v Grajski vasi; J. Ahat, posestnik v Pendorju; A. Eichberger, trgovec v Gorici pri Slivnici; Fr. Petek, trgovec v Ljubnem; J. Robnik, posestnik v Lučah; M. Jeraj, gostilničar na Nizkem; P. Ručigaj, trg. v Bočni; J. Lapornik, posestnik v Ločah. Okr. glavarstvo v Brežicah: K. del Cott, posestnik v Brežicah; dr. H. Wiesthaller, notar v Brežicah; J. Veršič, posestnik v Dedja vasi; J. Volčanšek, gostilničar v Brežini pri Brežicah; J. Malus, veleposestnik v Gor. Sušici; M. Vrečko, župan v Žegarju. Slov. graško okr. glavarstvo: Dr. M. Kiesewetter, advokat v Slov. gradu; J. Klinger, trgovec v Slov. gradu; O. Reitter, pos. v Slov. gradu; A. Steinhauer, posestnik v Slov. gradu; Sim. Hribernik, posestnik v Golavabuki; U. Kreinz, posestnik v Gor. Doliču; J. Werdnik, posestnik v Mislinjah na D.; J. Verhnjak, pos. v Pameču; Fr. Rajšter, hot. v Šoštanjju. Nadomestni porotniki: J. König, trgovec; A. Medved, lončar; K. Socher, agent; F. Zunder, zasebnik; vsi iz Celja. F. Černovšek, gostilničar v Št. Jurju ob juž. žel.; A. Nendl, mesar in gostilničar v Št. Jurju ob juž. žel.; Fr. Praunseiss, posestnik v Št. Jurju; J. Lenko, veleposestnik pri Št. Petru; L. Tratnik, posestnik v Žalcu.

— **Nemški delodajalci v Celju** so trdi in neusmiljeni gospodarji, ki imajo moč v roki. Sto in sto slučajev je že potrdilo to; ako infajo samo najmanjši vzrok za šikane, se pokažejo v vsej svoji odurni ošabnosti. Ker so pri naborih mladeniči peli slovenske pesmi, okrašeni z narodnimi trakovi, se grozno jeze zato: Nek fant je imel nesrečo, da je zidal pri stavbi nove mestne dekliske šole. Ker so ga ovaduhli zatožili, da je pred naborom bil v slovenski družbi, je seveda moral takoj zapustiti delo. Naj le nadaljujejo to svojo nestrpnost, toliko prej se bo prepričala vsa masa naroda o njihovi neznoznosti. To pa se jim bo vračalo še v polni meri.

— **Drug dokaz nemčurske nestrpnosti.** Pri nekih nemških kramarjih so v službi tudi slovenski posli; in ti nemčurski gospodarji, ki bi že zdavnej odleteli iz Celja, ako bi jih ne podpiral slovenski denar, so tako prevzetni, da prepovedujejo svojim uslužbencem obiskovanje slovenskih gostiln. To je grda oholost, katero si moramo zapomniti. Ako hočejo oni, da se še bolj poostri narodni boj, nam je prav. Izvajali bomo vse posledice! In potem nam še kdo pridiguj naj se sprijaznimo s takšnimi ljudmi!

„Feller-Elsa-Fluid“

S to znamko zavarovan Fellerjev rastlinsko esenčni fluid je, kakor razvidno iz zdravniških priporočanj in 60.000 zahvalnih pisem, izvrstno odpravljalno in olajševalno domače zdravilo, hvaljeno za protinske in revmatične bolečine, zbadanje, trganje ter bolečine v glavi, zobovju, v prsih, vratu in križu itd. po prehlajenju nastale bolezni, krčne in nervozne popadke. 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic franko 5 K. Dobiva se pri F. V. Feller, Stubica, Elsin trg, Hrvatsko.

— **Sokolski jourfixe** jutri v soboto bo jako zanimiv, in še enkrat vabimo narodne obitelji. Sodeluje narodna godba, tudi naši pevci bodo storili svoje.

— **Celje in Gradec.** V Gradcu so se vršili zadnje dni vojaški nabori. Ob tej priliki se je pritoževal list „Grazer Tagespost“, da je nastopanje nabornikov po mestu nezgodna nadloga za meščane. V velikih gručah so tulili in rjovel, da je bilo groza, in na cesti napadali mirne ljudi. V soboto so napadli surovo dve šetajoči dami iz plemenitih krogov, ki sta se šetali po mestu. Eno od njih je sunil nek rekrut z vso močjo v prsa. Taki dogodki so res nezgodni, in graška policija pusti, da si dajo fantje duška na tak način svoji roparski navdušenosti. — Napram temu so se slovenski fantje naborniki v Celju naravnost vitezko obnašali, a v kljub temu so jih celjski policaji vezali kot tolovaje in vlačili na magistrat. In vendar so naši mladeniči pravi salonski ljudje napram nemškemu „todlno“.

— **Šolske vesti na Štajerskem.** Ravnatelj dekliske meščanske šole v Ptujju je postal nadučitelj ondotne deški ljudske šole Anton Stering. Stalni so postali na svojih mestih učitelj Jos. Roš v Dolu pri Hrastniku ter učiteljici Terezija Fabjan pri Sv. Lenartu nad Laškem in Josipina Belzaj pri Sv. Vidu pri planini. Učiteljica Ana Osana je premeščena iz Poljčan v Stranjo vas.

— **Iz Ptujja.** Ptujski „Štajerc“ se rad širokosti, kakor njegov oče, pek in župan Ornig. To je pač njegova slaba navada, ker sploh nobene dobre nima. Ker vse črta in grdi, kar je slovensko, tudi slovenskih trgovcev in obrtnikov ne more trpeti. To tem manje, ker „Štajerc“ zastopa geslo, da naj bode Slovenec le hlapec in dekla, služabnik in dninar, vedno pokoren raznim blekacem, krofačem in mustafačem! Da se imajo slovenski trgovci in obrtniki za svoj kruh in obstanek trdo boriti, to je resnica. Krivda pa je tudi nezavednega ljudstva. Naj pa „Štajerc“ poprašuje pri nemških in nemčurških trgovcih in obrtnikih, če imajo preobilo denarja, če se njim predobro godi! Bodo tudi tožili; celo mestni odbornik Kolenc, Gšpaltl, Wegschaidler, Hojnik, Slavič, Muhič, Makež itd., ne bodo trdili, da se njim predobro godi, da bi imeli žepe z denarjem preobložene! Nekdanji mestni odbornik Machalka je moral iskati zavetja pod slovensko streho minoritov, ker mu je nemški bratec niso več dali! Tu ima „Štajerc“ dovolj prilike, da pride na pomoč s svojimi zakladi! Zakaj pa „Štajerc“ ne pove, kako so žepi njegovega urednika Drevenška? Ni še dolgo tega, da ga je prijatelj M. birmal, da je ob tla padal pri vsaki zaušnici, pa poboljšati se ne more! Svetoval bi Štajercu, naj tudi o tem piše, kako dobro prodaja Ornig vile delavcem, oziroma stavbišču. Dalje bi naj pisal o mestni hranilnici ptujski, pri kateri ima zopet Ornig glavno besedo, da ni lepo, da obrestuje pupilarne denarje po 4 odstotke, da pa od dolžnikov na menice jemlje še vedno 6 odstotne obresti! Tu ima hranilnica preveč dobička! Ta dobiček prihaja od revnega slovenskega ljudstva, kateremu „Štajerc“ privoščil le hlapčevanje in rabotanje, steka pa se v blagajno mestne občine! Mestna občina lahko zida hiše, snuje razna podjetja, — najnovejša so kopališče in pralnica, — katera odvezamejo poedinim osebam in rodbinam vsak zaslužek! Mestna občina pa tudi pridno podpira nemški šulferajni, sūdmarko, nove protestante itd. O tem pa „Štajerc“ molči kot grob! Je pač poštenjak svoje vrste!

— **Sv. Ilj v Slov. goricah.** Bilo je že letos — torej v 20. stoletju po Kristusu — bila je v naši šentiljski fari neka zapuščinska razprava. Poklicali so otroke, da bi se podpisali. Starejši sin podpiše svoje ime; obiskoval je slovensko šolo. Prideta potem na vrsto dva mlajša — in reveža ne znata podpisati niti svojega imena. Navzoči gospodje so debelo gledali; in niti ne bi radi verjeli, da sta dovršila neko nemško šolo. Da, res neverjetno je, a žalibog resnično! Žalostnih vzgledov imamo dovolj! Vprašamo, ali je šola, iz katere pridejo taki učenjaki, za slovenske otroke koristna? Ali še so tako nespametni starši, ki ne izpredijo, da tako svoje lastne otroke pehajo v sramoto in nesrečo, ako jih spravljajo v ponemčevalnice! Dolžnost vsakega zavednega Slovenca pa je, da nevedno ljudstvo tudi v šolskih stvarih svari in pouči, kajti le tako bomo rešili svojo zemljo in naše ljudstvo iz sovražnih krempljev.

— **Ljutomerska okolica, pozor!** Ljutomerski nemškutarji hočejo razširiti svojo ponemčevalno šolo in za to je pričakovati, da se zopet začne lov na slovenske otroke iz okolice. Slovenski starši, ne dajte svojih poneumnovati!

— **Polzelski poštni pečat** ima še vedno samonemški napis Heilenstein. To se pravi, moral bi ga imeti, kajti pečat je že tako kraljev, da je napis vedno nočljiv. Založeno je, da ima pošto ravnateljstvo tako gruba nesosa. Monda res hoče, da bomo zaropotali. Prosimo naše poslance, naj nas vendar že rešijo tega madeža. — Ob tej priliki moramo izraziti svoje začudenje, da nam daje pošto ravnateljstvo toliko povodov za pritožbe. Zadnji čas bi že bil, da se naučijo malo reda in pravice v Gradcu. — Uredništvo prosi štajerske rodoljube, da bi mu blagovolili poslati svoje pritožbe glede zanemarjanja slovenskega jezika na

poštah. Potem pošljemo poslancem vse tozadevno gradivo, da se prične energično pometati Avgijev hlev.

— **Št. Jur ob juž. železnici.** V naši sosedni župniji na Kalobji je močno razširjen ptujski „Štajerc“; slišal sem da ga je čez 20 iztisov. Razširja ga ondotni obč. tajnik Franc Dobovišek in trgovec Grasseli. Drugih časopisov je pa tam prav malo. Ljudstvo je v narodnem oziru strašno zaspano. Po drugih krajih so na „Štajerca“ naročeni „šnoparji“ in pijanci, na Kalobji pa tudi kmetje, ki se štejejo za pametne. Mene to strašno boli, ker vidim kako ljudstvo spi. Ko bi bil na Kalobji le eden človek, da bi ljudi navduševal za narod, pa ga ni. G. nadučitelju Gajšek bi bilo gotovo v veliko zaslugo, ako bi po njegovih naukih narod obrnil hrbet ptujskemu zapeljivcu ter se naročil na poštene slovenske liste. V celji župniji pa sedaj ni človeka, ki bi se prav brigal za probujo kmetskega naroda. To ljudstvo je jako dovezetno za napredek, samo bodrila jim manjka. Jako koristen in nujno potreben bi bil večji političen shod, na katerem nam bi poslanci malo razjasnili položaj in oteli narod zmot, v katere jih pelje „ptujška krota“.

— **Št. Ilj v Slov. goricah.** G. J. Baumann, ki ima posestvo poleg postaje Št. Ilj-predor je kupil Karnerjevo posestvo v Št. Ilju in Šparlovo v Cirknici ter namerava, kakor javkajo nemški listi, v Št. Ilju postaviti „Narodni dom“. Da bi le res bilo!

— **Slovenski napisi v Ptujju** bodo močno v oči tamošnje nemškutarje. Neko nemškutarstvo revše jadikuje v „Marb. Ztg.“, ker je slovenski trgovec v „nemškem“ Ptujju izobesil nad svojo trgovino slovensko reklamno tablico ter pozivlje nemškega hišnega gospodarja te hiše, naj da slovenski napis takoj odstraniti! — V najbolj nemški ulici „nemškega“ Ptujja — Bismarkova ulica — pa se nahaja v hiši nemškega gospodarja polno slovenskih napisov, kakor: „Tukaj se naroči in prodaja „Štajerc“. — „Danes izišla nova številka“ itd. — He, vi ptujške nemškutarke pokveke, zakaj pa tukaj ne zahtevate od nemškega hišnega gospodarja, da odstrani slovenske napise?

— **Ogenj v Rečici.** V ponedeljek, 10. aprila je okrog poldne zopet gorelo v Rečici. Pogorele je Stručljeva hiša in hlev. Vnele so se najbrže saje. Iskre so padle na slamnato streho, ki se je naglo vnela. Prihitele so hitro na pogorišče Rečiška, Mozirska in g. Turnšekova požarna bramba. Ker je bil hud veter, bi lahko nastala strašna nesreča; k sreči pa je hiša na samem.

— **Laško.** Odsel je iz Laškega g. Lev Franke, knjigovodja delniške družbe „Bralno društvo“ je priredilo odhajajočemu odhodnico predzadnji četrtak, pri kateri so se povdarjale njegove zasluge kot delavnega odbornika veseličnega odseka, zlasti pa kot vrlega slovenskega Sokola, ki razume in izvršuje sokolsko idejo kot malokdo. V tem oziru mu kličemo: Na zdar, brate! Naj te ne ustraši slovenskega Sokola trnjeva pot! — Nemčurško ogleduštvo. Pretekli teden je prišel v pivnico na Laškem k odhodnici neki nepovabljeni nemčurški gost, ki je sploh znan kot uprizorjalec skandalov. Pa tokrat se mu ni posrežilo. Odposlan je bil menda kot poročevalec nekaterih radovednih nemčurjev in bil tako trdovraten, da je šele po opetovanem, jako določnem pozivu pobral svoja kopita. Pričakovanih zaušnic pa ni dobil, akoravno jih je bil tako željen. Za take špijone pač nimamo drugega izraza kot „fej“ in se le čudimo, da jih uprava južne železnice, koje uslužbenec je dotični, še nadalje ima v službi.

— **Utopljenec.** Pri Mostecu, okraj brežiški, so dne 12. t. m. zvečer potegnili iz Save truplo nekega še mladega moža. Isti je bil črnih las ter brk; oblečen s črno suknjo, temnimi tkanimi hlačami, takim telovnikom, obut v škornje. V žepu se je našla knjižica za računanje kubične mere lesa. Najbrž bo nesrečnež plavičar ali trgovec z lesom iz Gorenjskega ali Savinjske doline.

— **Gorelo je** v Bojnem pri Brežicah dne 6. t. m. v hiši št. 1. je nastal ogenj, ker so preveč kurili v peči. Posestnica Brežnik ima škode 1000 kron. — V Zabukovju pri Brežicah je ogenj upepelil Joži Joniku hišo; škode ima 1000 kron. Otroci so se igrali z žveplenkami.

— **Nesreča.** Posestnik Petan iz Brežic je dne 3. t. m. peljal voz žita iz kolodvora; pri tem je padel z voza, ki ga je povozil. Vsled poškodb je umrl.

— **Toča.** Dne 12. t. m. popoldne se je usula precej debela toča nad ravnino, krško-brežiško. Cvetoče drevje in trta sta nekoliko trpela.

— **Novice iz Trbovelj.** Smrt vsled opeklin. Delavki Mariji Knavs na Vodah se je dne 8. t. m. pri „gašperju“ vnela obleka in jo hudo opekla. Pronoči so jo v bolnišnico, kjer je vsled strašnih opeklin sledel dan umrta. — Iz bolniške postelje v zapor. — **Jožko Durant,** ki je nabodel Vrečkovega težaka, obenem pa bil sam nevarno ranjen. Je okreval. Seve je bila njegova prva pot — v preiskovalni zapor v Laško. — Prememba posesti. Vrečkovo, prej Volavškovo hišo je kupil posestnikov sin Žagar s Kleka, Dolničarjevo hišo z gostilno pa črevljarski mojster K. Kukenberg.

— **Trboveljska premogokopna družba.** Za pretečeno poslovno leto izkazuje družba 739.000

kron čistega dobička, od katerega plača delničarjem na 5% obrestih 490.000 K in na 1 kronski dividendi 70.000 K.

— **Iz Majšperga.** (Zahvala). Tukajšnje bral. društvo izreka najtoplejšo zahvalo slav. vodstvu „Slov. Matic“ za podarjenih 75 knjig s katerimi je našo revno knjižnico izdatno pomnožila. Iskreno se zahvaljuje tudi slav. upravništvu „Dom in Sveta“ za eden letnik, in g. Antonu Sternu, posestniku in dacarju na Gori za 2 kroni, katere je blagohotno daroval naši društveni blagajni. Vsem blagim darovalcem izreka tem potom izkreno zahvalo odbor.

— **Umrla je** po dolgi in mučni bolezni na Zgornj. Štajerskem v Liezen-u pri svojih starših nadepolna hčerka Micka Štupica, rojena v Sodražici na Kranjskem. Pokojnica je sestra trgovca g. Ant. Štupica v Šmarju in je bila prejšnja leta tudi pri Mali Nedelji, kjer je dobro znana kot zelo pošteno dekle. N. v. m. p.!

— **Slovensci vseučiliški profesorji.** Naš rojak g. stotnik Fridolin Kavčič je dokazal v podlistku praške „Politik“, da je bilo v 15. in 16. stoletju 15 Slovencev med vseučiliškimi profesorji na Dunaju.

— **Nemci v Avstriji** imajo osem obrambnih društev, v katerih so za ohranitev in razširjenje nemške posesti lani nabrali 769.500 kron.

— **Južna železnica in Lahi.** Na pritožbo roverske trgovske zbornice, zakaj ni na laško-tirolskih postajah laških uradnikov, je odgovorila, da si je vedno v svesti potrebe dvojezičnega uradovanja v dvojezičnih krajih. Zagotovila je, da se bo vedno ozirala na potrebe Italijanov. Tako poroča „Bozener Zeitung“. — Kako pa nastopa „Južna železnica“ v slovenskih krajih? Ali ni znan njen princip, da na štajerskih postajah sploh ne priznava Slovincem ravnopravnosti? (Slučaj Grobelno). — In kaj pravi k takim razmeram naša državnozbornska delegacija? Kaj ljubljanska trgovska zbornica? — Seveda molči.

— **Brodovje avstrijskih torpedov** bo imelo velike vaje ob Dalmaciji.

— **Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev** s sedežem v Ljubljani se je osnovalo pretečni teden. Za predsednika je izvoljen urednik „Ljubljanskega Zvona“ g. dr. Zbašnjik. Potreba za tako društvo je bila že zdavnaj tu. Odborova dolžnost je, da popravi zamujeno in zagotovi novi organizaciji nele trden obstanek, ampak tudi stalen napredek.

— **Sredstvo zoper tuberkulozo (jetiko)** je iznašel živinozdravnik Josip Levi, profesor notranjih boleznij na živinozdravniški visoki šoli v Milanu. On trdi v pismu, katerega je pisal svojemu kralju, da se mu je posrečilo najprej s poskušnjami na živalih dokazati zdravenje jetike, nato pa pri ljudeh. Pravi tudi, da je s svojim sredstvom popolno ozdravil ljudi, ki so bili že hudo bolni na jetiki. Če se Levijevo sredstvo res izkaže v vsakem oziru dobro, potem lahko trdimo, da je znanost rešila najmanj petino vsega človeštva prezgodnje smrti.

— **Redka poroka.** Minolega pusta sta se poročili neki gluhonemi mladenič iz plominske občine (v Istri) in gluhonemo dekle, šivilja iz boljunske občine. Čitati in pisati znata obadva, a razumeta se s pomočjo znakov, katerih sta se naučila v šoli za gluhone.

— **Vojaške vesti.** Glede na bodoče razpoloženje čet se nam javlja, da je za eventualne akcije v Albaniji določenih nekaj čeških in poljskih polkov. Slovenci bi — v slučaju vojske — ostali na severu ob italijanski meji. Ponovili bi se torej časi Radeckega. Priprave ob meji, zlasti ob gorskih prelazih, so jako napredovale. V par urah je mogoče dvigniti vse, kar je potrebno.

— **„Omladina“, glasilo nar.-radikalnega dijaštva,** je prestopila v drugo leto svojega obstoja. V tem kratkem času si je list znal pridobiti ugleda in prijateljev, ne le pri slovenski, temveč tudi pri drugi slovanski inteligenci. Gotovo je „Omladina“ danes eden najboljših slov. listov. Najbolje jo priporočajo besede njenih izdajateljev: „Neustrašeni smo, krepko voljo imamo in besedam slede dejanja“. List je objavil celo vrsto zanimivih člankov, med katerimi omenjamo članek dr. Tume o slov. vseučilišču, ki je izzval živahno diskusijo. Prva številka II. letnika kaže, da bo list tudi zanaprej ostal na svoji višini. Zato ga toplo priporočamo vsem Slovincem. Naročnina znaša za celo leto 4 K, za dijake 2 K.

— **Najden zaklad.** V Jaraku ob Savi na Hrvaškem sta našla dva svinjska pastirja v nekem jarku lonec, poln starih srebrnih tolarjev iz leta 1765. Eden pastirjev si je s srebrnjaki nastopal svojo torbo do polovice, drugi pa si je napolnil rokav svoje suknje. Prihitele je se noga kmetica ter zgrabila par pergisc denarja. Izvedel pa je za dogodek bližnji židovski kramar ter pritekel pastirjema in kmetici praviti, da denar nima nikake veljave več. In res so mu vsi trije odstopili srebrnjake. Kmetici je plačal 20 gld., nemu pastirju 30, drugemu pa 10 gld. Ko je občinska oblast za dogodek izvedela, je Židu pač odvzela 190 srebrnjakov, a pastirja trdita, da sta mu dala vsaj štirikrat toliko srebrnjakov.

Društveno gibanje.

— **Vabilo k II. občenemu zboru „Zveze slov. štaj. učiteljev in učiteljic“** v Celju, dne 25. aprila t. l. v okoliški ljudski šoli v Celju. Vspored: A. Seja upravnega odbora ob 9. uri predpoludne: 1. Poročilo društvenih funkcionarjev. 2. Volitev pregledovalcev računov. 3. Volitev odbora. 4. Določitev letnih doneskov. B. Glavni zbor ob pol 11. uri predpoludne: 1. Poročilo o društvenem delovanju. 2. O „Učit. konviktu“. 3. Gospodarska organizacija. 4. Podavanje g. ravnatelja H. Schreinerja „O bakterijah“. (Upravni odbor event. more ta vsopred predruščiti.) Slav. odbori p. n. učit. društev naj pravčasno določijo delegate oz. zastopnike njihove! K prav obilni udeležbi vabi s kolegijalnim pozdravom vodstvo.

— **Godbeni klub v Šoštanjju** priredi v soboto dne 15. malega travna t. l. svoj drugi koncert v veliki dvorani hotela „Avstrija“. Začetek točno ob pol 9. uri zvečer. Vstopnina: Sedeži 1 K. Stojlišča (galerija) 40 vin. Čisti dobiček pripade „Šoštanjski narodni godbi“. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

— **Za „Učiteljski konvikt“**. Dne 24. junija t. l. je v Mozirju uradna konferencija učiteljstva iz Gornjegrajskega in Vranskega okraja. Ob tej priliki se namerava prirediti skupen koncert v prid „Učiteljskemu konviktu“. Sodelovanje je obljubil tudi priznani goslar g. Beno Serajnik, učitelj v Konjicah. Razen mešanega zboru nudilo se bode poslušalstvu še več izbornih pevskih točk. Ker bode ta koncert v soboto večer in ker uživa učiteljstvo obeh okrajev simpatije med ljudstvom, je pričakovati obilne udeležbe.

— **Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda** za Polzelo ima na cvetno nedeljo, 16. aprila po večernicah v občinski hiši svoj letni občni zbor. Dnevni red: 1. Pozdrav, 2. poročilo odborikov, 3. volitve. — Podružnica se je ves čas svojega obstoja krepko razvijala in upamo, da bomo napredovali tudi letos. Zato vabimo vse Polzelane, da se udeležijo občnega zboru. Posebno pa je dolžnost vseh članov, da pridejo k zboru. — Podružnica priredi skupno z bralnim društvom dne 30. aprila veselico s petjem in dvema gledališkima predstavama, na kar opozarjamo sosede že danes.

— **Vojaško veteransko društvo pri Sv. Križu na Murskem polju** priredi tombolo dne 24. aprila t. l. v gostilni g. M. Vaupotiča v Noršincih. Začetek ob 4. uri popoldne s koncertom „Veteranske godbe“. Čisti dobiček je namenjen za društveno zastavo.

— **Maribor**. Dne 2. julija t. l. priredita podružnici sv. Cirila in Metoda v Mariboru v „Narodnem domu“ veliko slavnost v prid družbe. Priprave se že vrše. Odbor prosi rodoljube na Štajerskem, da ne priredijo tega dne veselice, da se temveč štajerskih rodoljubov zbere v Mariboru.

— **„Murski Sokol“** v Ljutomeru sklicuje izvanredni občni zbor na nedeljo, dne 16. t. m. ob pol 4. uri popoldan v dvorani gosp. Iv. Kukovca. Udeležba vseh bratov jako nujna.

Dopisi.

Šmarje pri Jelšah. Minula sobota in nedelja sta za naš trg znamenita dneva, zakaj rodila sta nam dve društvi. Na dan 8. t. m. je sklical župan Ferlinc kot predsednik osnovalnega odbora ustanovni zbor olupševalnega, kopališkega in letovičarstva negujočega društva „Procvit“. Vabljeni so bili na ta zbor samo oni gospodje, ki so se lansko leto županovemu pozivu z znatnimi denarnimi in drugimi prispevki, kakor kreditom, odzvali, da se je zgradilo poletno kopališče; to pa zato, ker so samo ti kot prispevatelji opravičeni presojeti županov račun o zgradbi kopališča. To posebej povdarjam, da se ne more domnevati preziranje enega ali drugega. Kopališki bazen je 15 m dolg, 6 m širok in se more voda v njem z dvigljivo zatvornico 15 m visoko zaježiti. Ob njegovi dolžini je 9 kabin za slačenje; med njimi in bazenom pa je tlakan hodnik. Cela naprava je lesena, a solidno, trepžno in okusno zvršena. Račun kaže dohodkov 1110'65 K, stroškov 1098'47 K. Na predlog g. notarja Krajncja se je en bloc enoglasno odobril in se je županu za trud in skrb izrekla iskrena zahvala in priznanje. Ker sta pa zakonska Skalé za kopališče potreben prostor brezplačno in pravozavezno odstopila, se je izrekla tudi njima istotaka v obili meri zaslužena zahvala.

Volil se je potem društven odbor. Predsednik društva je g. notar Vekoslav Krajnc. Ta izvolitev in drugih odborikov nam je porok, da je vodstvo v dobrih rokah, ter da bo društvo svoji zadači, ki je kaj obsežna, zadostilo. „Procvit“ je prevzel s tem dnem kopališče v svojo last in opravilo.

Dne 9. t. m. se je vršil v trški občinski pisarni ustanovni zbor „Požarne brambe za Šmarje pri Jelšah“. Sklical ga je časni načelnik obč. svetovalec Copl. Pred daljnim poročilom o tem zboru se mora omeniti, da je Šmarje že imelo svoj „feiberber“, ki se je pa pred več ko 10 leti sam moral razdružiti. Vsi zavedni Slovenci so mu namreč takrat odrekli svojo pomoč in so izstopili,

ker je pičila večina rednih udov bila nasprotna slovenskemu poveljnemu in upravnemu jeziku. Res je, da bi že takrat na migljaj bilo pristopilo toliko novih slovenskih moči, da bi se društvo kar v slovensko preleviti moralo. A izbrana taktika je stremela za tem, da se zadnje nemško društvo v Šmarji samo zamori ter s tem svetu pokaže, da tu ni več tal za „feiberber“. In to se je doseglo. Zadnji zaslepljenci, Slovenci po rodu in občevanju, a mnenja, da je gasilno društvo brez nemškega poveljevanja nestvor, so morali krvavečega srca lepo društveno premoženje slovenskemu trškemu obč. zastopu izročiti in konec je bil „gütheila“. Celo vrsto let je potem trški župan skrbel, da je bilo gasilno orodje vsikdar v dobrem, rabljivem stanju in ga je tudi pomnoževal. Medtem je sicer neki tržan in krčmar zopet hotel novo gasilno društvo ustanoviti, ne da bi se bil jezikovnega vprašanja dotaknil. Zbral in nabral je bil z neko veselico dokaj gotovine za ustanovne stroške, a ustanovitve same se ni lotil in še danes ima shranjen dohodek omenjene veselice. Pa, čez sedem let pride vse prav in tudi ta denar bo v nedeljo ustanovljenemu društvu prav prišel.

Sedaj pa k ustanovitvi! To nedeljo je k društvu pristopilo blizu 50 članov in volitve so se vršile v najlepši slogi in redu. Načelnik je postal znani g. Miha Skalé, a njega namestnik istotako poznati g. E. Kobal. Ker so pa tudi vsi odborniki zavedni in delavni možje, moštvo pa čile in voljne moči, se društvu lahko obeta lepa bodočnost. Da se je po končanih volitvah z navdušenjem enoglasno sprejela slovenščina kot edini upravni in poveljevalni jezik, ter tudi, da društvo pristopi „Zvezi slovenskih spodnještajerskih požarnih bramb“, je obsebi umevno. Pomenljive besede, ki jih je trški župan zboru in mlademu društvu v pozdrav govoril, naj ostanejo vsakemu društvniku vtisnjene kot navodilo!

Pri domačem generalu Linjeviču se je glasila po zborovanju napitnica za napitnico. Tam se je izrekla zaslužena zahvala Coplju in županu ter se je s primernimi nagovori navduševalo za dobro stvar.

Ker že poročamo o društvi, povemo še z veseljem, da letos naša „Čitalnica“ tako živahno deluje, kakor ne kmalu prej. Vsled posebnega prizadevanja nekaterih gospodov in obč. darežljivosti se je kupil letos kaj dober nov pianino, in krepak mešan zbor redno goji slovensko pesem; pripravlja se tudi dramatična predstava.

Na belo nedeljo priredi „Čitalnica“ pomladansko besedo: petje in gledališka igra.

Mi strelci gremo naprej, le mračni kľefucarji ne marajo z nami!

Politični pregled.

— **Državni zbor.** Seja 11. aprila. Dobernig in Orasch sta podala skrajno nesramno interpelacijo na železniškega ministra zaradi interpelacije posl. Spinčiča v zadevi dvojezičnih napisov na novi železnici Celovec-Trst. Interpelanta sta trdila, da med Celovcem in Rožekom znajo skoraj vsi Slovenci tudi nemški ter so s samo nemškimi napisi popolnoma zadovoljni(?) Slovenski napisi bi samo izzivali koroške Nemce in Nemcem prijazne Slovence (alias nemškarje), ki ne znajo nove(?) slovenščine. — Potem se je nadaljevala in završila razprava o zakonskem načrtu glede vojaške priprave. Zakon je bil tudi v tretjem branju sprejet. — Potem se je brez debate sprejel v drugem in tretjem branju zakonski načrt o podaljšanju davčnih olajšav za Ljubljano in za druge kraje na Kranjskem in Štajerskem, ki so bili prizadeti po potresu leta 1895. — Posl. Žičkar je interpeliral železniškega ministra zaradi odškodnine nekemu tovarnarju, ki mu je bila pri neki nezgodi na železnici Celje-Dravograd provzročena škoda na blagu. — Posl. dr. Sušteršič je interpeliral naučnega ministra zaradi upokojitve ravnatelja meščanske šole v Krškem Iv. Lapajnetu. Prihodnja seja bo 3. maja.

— **Češki deželni zbor** je sklican na dan 18. maja. Potemtakem bo povelikonočno državno-zborsko zasedanje trajalo kvečjemu 14 dni.

— **Kriza na Ogrskem.** V političnem položaju se ni nič bistvenega spremenilo. Vkljub optovanim avdiencam grofa Tisze ni pričakovati, da bi se v krizi kaj spreobrnilo pred Veliko nočjo. Vsa politična javnost se pita le s kombinacijami, med katerimi najnovejša je bila ta, da cesar odstopi.

— **Dogodki na Ruskem.** Zalotili so carjevega komornega slugo pri tem, ko je izročal nekemu revolucionarju natančne opise o življenju carjevem v Carskem selu in o času, kdaj se car sprehaja v drevoredu. Slugo in revolucionarja so zaprli.

— **Spor med Anglijo in Nemčijo** je nastal vsled Maroka, dežele v Severni Afriki in grozi z dalekosežnimi posledicami. Anglija nastopa za Francijo odločneje, kot se je pričakovalo. List „Times“ izjavlja, da bodo ostale veselile rabile proti Nemčiji svoja sredstva. V tej izjavi vidijo politiki napoved angleško-francoske akcije proti velikim privilegijam, ki si jih je Nemčija pridobila na Kitajskem in v Turčiji. Angleži upajo, da

bodo Italijo in Avstrijo odklonili od Nemčije, na drugi strani pa se boje pogajanj med Nemčijo in Ameriko.

— **Položaj v Macedoniji.** Pri Zagarizanju je bila največja bitka, kar jih je bilo letos. Spoprijele so se grške in bolgarske čete. Grki so grozno mesarili ter niso prizanašali ne ženam in otrokom. — Na bojišču je obležalo nad 70 oseb, med njimi več žen in otrok.

Rusko-japonska vojna.

Admiral Roždestvenskij je z brodom, na katerem slone zdaj vse ruske nade, izvršil že doslej nekaj, kar se je mnogim zdelo neizvršljivo: Vkljub dvomom v mornariških krogih je pripeljal celo brodovje na bojišče, premagavši take težkoče, kakršnih si niti predstavljati ne moremo. Prepluti s tolikim brodom tako velikansko daljavo brez lastnih pristanišč in ladjedelnic je nekaj nečuvvenega v zgodovini mornarstva. To je dejstvo, ki zahteva največjega priznanja. Ne more se misliti, da bi bil to le uspeh slučaja. Nasprotno, kaj takega more izvesti samo velika izvežbanost in vztrajnost, zato je treba ogromne energije in truda in z nado nas navdaja misel, da se bodo te lastnosti, ki jih je doslej pokazalo brodovje Roždestvenskega, pokazalo tudi v bližnji veliki in neizprosni borbi s sovražnikom.

Mislili so, da bo Roždestvenskij šel okoli Avstralije, a on si je smelo izbral ozko in obljudeno pot skozi Malaško ožino in je drzno priplul na najkrajši poti mimo Singapura, ne boječ se min in napadov. Zdaj je zopet pred njim široko morje in torej nevarnost manjša.

Samostojni oddelek Nebogatova ki vodi tretje rusko brodovje, je zapustil dne 7. t. m. Džibuti v južnovzhodni smeri. Če računamo srednjo hitrost tega brodovja 8 milj na eno uro, potem sledi Nebogatov Roždestvenskemu v razdalji 20 dni. V slučaju morske bitke, ki naj izpade kakorkoli, bo Roždestvenski čez 20 dni imel vendar še na razpolago 6 novih oklopnih in 1 križarko in se bo lahko z uspehom pomeril z Japonci. Po treh mesecih pa bo dospelo tudi že 4. brodovje na bojišče.

S kako nestrpnostjo pričakuje svet trenutka, ko zadeneta sovražni brodovji drugo ob drugo, se vidi iz tega, da so zadnji čas prihajala v svet poročila, da se je že bila pomorska bitka, v kateri so bili Rusi zmagovalci. No, te vesti niso resnične.

Z mandžurskega bojišča. Po poročilih iz Mandžurije koncentrujejo Rusi svoje voje med Čangčunom in Kirinom ter silno utrjujejo svoje pozicije. Voj generala Madrikova je v neprestani dotiki z japonskim levim krilom, kjer se vrše neprestano ljuti boji. Pričakuje se, da se v kratkem vname velika bitka. Čuje se, da so Rusi na otoku Sahalinu oborožili vse zločince ter jim obljubili, da se jim kazni odpusti, ako se bodo hrabro borili. Posadka na Sahalinu šteje sedaj 3000 mož.

Iz Londona pa se poroča: General Nogi prodira v brzih pohodih proti Cickarju, da bi Rusom zastopil pot proti Harbinu.

London, 13. aprila. Japonsko brodovje je oboroženo s popolnoma novimi topovi. Sodi se, da pride do bitke ali pri Formosi ali pa pri otokih Peskadores.

Petrograd, dne 13. aprila. Dasi tu priznavajo nevarnost, v kateri je Roždestvenski, vendar vlada tu veliko navdušenje vsled hitrega prodiranja Roždestvenskega. Listi izjavljajo, da je Rusija pripravljena nadaljevati vojsko več let.

Raznoterosti.

— **Darovi Azije Evropi.** Vinska trta je prišla s Kavkaza, njej je sledil fazan iz obrežja Phasis in aprikoza iz Armenije. Iz Perzije je bila prinesena platana, breskev, rože in pa lilija. Melone, kumare in tikve so došle iz Turkestana. Dateljnova palma je bila sprva v Feniciji, odtod so jo pripeljali Arabci na Pirenejski polotok in od ondi se je razširjala dalje na okoli. Iz judovske Azije je prišel cipriš, rajsko jabolko, kumina in goršica. Petelin je prišel iz Indije čez Perzijo do Grškega, pava so donesli mornarji Salomonovi od ustja reke Indu. Misli in besede so najprej označevali z črkami Grki v Mali Aziji. Vzorce za sohe posneli so Evropeci po Asirih in Egipčanih. Kacih tisoč let pred Kristom so došle k nam iz Arabije številke in z njimi znanost računanja. Končno je iz Vzhoda prisijala k nam luč spoznanja verskega in z njim združenega pravega navičnega življenja.

— **Koliko korakov napravi kmet v 55. letih?** Ako bi kdo štel, koliko korakov napravi poljedelec, kadar orje, bi naštel na dan 9600 korakov. Po 75 cm dolžine znesejo ti 72 kilometra. Ako ima kdo 50 oralov polja, katero po dvakrat v letu orje, stori na leto 720 kilometrov pota, to je 96 milj. Ko bi tak človek 55 let in 234 dni oral, napravil bi 40.068 km dolgo pot, to pa je ravno toliko, kakor je dolžina okoli cele zemlje. No, marsikateri stari poljedelec torej lahko reče, da je že obhodil celo zemljo, četudi le — na domačem polju.

— Najdaljši kanal na svetu. To je namreč zveza, ki pelje od San Franciska do Manile. Dolga ni nič manj, nego 14.140 km, to pa pod morjem, pod Tihim Oceanom. Veliko važnost ima ta proga za Združene države, kajti telegram od tam (iz Washingtona) do Manile moral se je prej po petnajstkrat premeniti, predno je došel do Manile.

ponos vsake gospe
dinje je dobra kava.

**Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava**

se ne bi smela pogrešati
več v nobenem gospodinj-
stvu, kadar se napravlja
vsakdanja kavina pijača.

ooo
Zahtevajte le izvorne zavojce z ime-
nom "Kathreiner" in ne kupujte
nikoli, kar se odtehtuje odprto.

Krojaški vajenec

iz boljše hiše se sprejme takoj pri

Josipu Zabukošku, krojaški mojster
Celje, Glavni trg. (194) 1

Išče se začasna poštna upraviteljica.

Stanovanje in hrana po dogovoru. — Plača
(197) po dogovoru. — Nastopi se takoj. 2-1

Kopališki mojster

(192) 1 ki sam dobro plava
sprejme se za kopališki čas v kopališču „Diana“
Ponudbe na uredništvo „Domovine“.

Hiša na prodaj

je v Mozirju št. 120 v dobrem stanju — zidana —
z nekaj zemljiščem in sadnim drevjem, za vsakega
obrtnika, posebno za ključavničarja ali sedlarja
primerna, ker teh obrtov ni v trgu.

Hiša se takoj prodaja.

Natančneje pove pisмено, lastnica **Ana
Čater**, PROŽINSKA VAS št. 1 pošta Štore
pri Celju. (191) 1

ZAVAROVALNICA za zavarovanje proti
ognju išče

izurjene potovalec

za KRANJSKO, ŠTAJERSKO in KOROŠKO.
Reflektanti naj svoje ponudbe oddajo admi-
nistraciji našega lista pod št. 90. (184) 3-2

Prostor

na slovenskem pokopališču šte. 6 pri zidu se
odda. Ima tudi kamen in je že vse pripravljeno.

(198) 2-1

Ivan Zwerenz.

Naprodaj

je posestvo pol ure od Glavnega trga v Mariboru
ležeče. hrami zidani, z opeko kriti, hley, obokan.
sadosnik, dobro zasajen, njive, travnik in mala
gorica; vse skupaj sedem oralov.

Prodajam za 2.800 gld.

Ravnotako velik, lani postavljen
hram v Gosposki ulici v Mariboru za 40.000 gld.
pot ugodnim pogojem. Več pove **K. SARK v
Mariboru, h. št. 38, Gosposke ulice.**

16.000 trtnih rezanic Riparia Portalis

ima **naprodaj** (169) 2-2
društvo „Gospodar“ v Petrovčah pri Celju.

POSESTVO

obstoječe z ene hiše, s 5 sobami, 2 kuhinji, 1 klet
in 2³/₄ orala njiv in travnikov, 5 minut od Sentjur-
skega kolodvora oddaljeno

je naprodaj.

Vprašanja na **J. Černovšek**, ŠT. JUR
ob juž. žel. (196) 2-1

Šunka

s kožo po 1 gld., brez kosti 1 gld. 10 kr., pleča
brez kosti 90 kr., slanina in suho meso po 80 kr.,
prešičevi in goveji jeziki 1 gld., glavina brez kosti
45 kr. kilo. Salame dunajske 80 kr., Ia Krakovske
fine po 1 gld., iz šanke zelo priljubljene 1 gld. 20 kr.,
Ia ogrske trde 1 gld. 50 kr., fine ogrske 1 gld.
80 kr. kilo, velike kranjske fine klobase po 20 kr.,
— Slivovka, brinovec pravi 1 gld. 20 kr., 2. vrste
po 1 gld., 3. vrste po 70 kr. liter, brinov cvet
(Essenz) narurni, liter 2 gld. — Kisla repa kila
7 kr., od 50 kl. naprej; to pripoznamo dobro blago
pošilja po povzetju od 5 kil naprej

**JANKO EV. SIRC, prekajevalec in
razpošiljalec živil v KRANJU.**

(55) 11-5

Proda se po ceni

popolnoma nova, lepa

železna blagajna

št. 3¹/₂ z dvojnimi vratmi, tre-
zorjem itd.

Povpraša se naj pri upravnistvu
„Domovine“.

(193) 1

Fizol, krompir, jabolka, orehe

sploh vse deželne pridelke

kupi (42) 50-13

Anton Kolenc, trgovec v Celju.

Obleke

za gospode in dečke

najlepše izdelane v bogati izberi, so vedno v
zalogi.

Moške obleke od	12.— gld. naprej.
Svršniki od	12.— " "
Ulstri od	14.— " "
Obleke za dečke	7.— " "
Obleke za otroke	1'90 " "

Obleke po meri se izgotovijo natančno
po najnovjšem kroju.

Velika zaloga tu- in inozemskega blaga.

Josip Hočevar

Kolodvorska ulica št. 5. Celje Kolodvorska ulica št. 5.

Potnikom v Ameriko v prevdarek !!



Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov
ZWILCHENBART
BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

sprejema potnike za linijo čez PARIS—HAVRE po najnižjih cenah; — vožnja na morju le 6 do 7 dni;
odhod parobrodov redno vsako soboto. — Za večjo gotovost, da se potniki vkrcajo, spremlja jih eden
uradnikov do HAVRE. — Govori in piše se v vseh jezikih.

(84) 25-8 Kdor hoče potovati, naj se pisмено obrne zaupljivo na nas, in sprejel bode brezplačno najboljša pojasnila.

Razpis službe.

Pri „Prvi kranjski mizarski zadrugi v Št. Vidu pri Ljub-
ljani, registrovani zadrugi z omejeno zavezo“ je oddati služba.

Knjigovodje in poslovodje.

Zahteva se vsestranska zmožnost v trgovini in knjigovodstvu ter zmožnost slovenskega
in nemškega jezika.

Oziralno se bode le na prosilce poštenega delavnega in treznega značaja.

Prednost imajo prosilci, ki imajo tudi bolj strokovno izobrazbo v mizarski obrti.

Primerno dobra plača **po dogovoru.**

Prošnje, podprte s pričevali dosedanjega službovanja, itd. je vložiti pri „Zadružni
zvezi“ v LJUBLJANI do 30. aprila t. l.

NAČELSTVO.

Vojaščine prosti, dovršeni spodnji gimnazijec, pisarniško izobražen, v zemljeknjižnih zadevah verziran,

išče službe.

Več pove upravnistvo! (181) 3-3

Oddaja stavbe

pritličnega šolskega poslopja z 2 učnima sobama, eno sobo za učila in konference na Frankolovem in popravestarega šolskega poslopja na Frankolovem.

Ustmena zniževalna dražba se bo vršila v

četrtak, dne 27. aprila t. l.

ob 10. uri dopoldne v šoli na Frankolovem.

Stavba se bode oddala le enemu glavnemu podjetniku.

Izključna cena znaša 23.048 K 02 v.

Stavbeni operat, sestojč iz stavbenih načrtov, stavbenega dovoljenja, stroškovnika in stavbenih pogojev je vpogled razpoložen v šoli na Frankolovem in pri okrajnem šolskem svetu (okrajno glavarstvo) v Celju.

Vsak dražbenik mora pred pričetkom dražbe položiti 2305 K varščine.

Krajni šolski svet Frankolovo

dne 6. aprila 1905.

(189) 3-2

Načelnik: Tomaž Medved.

Oddaja stavbe

ednonadstropnega šolskega poslopja z 4 učnimi sobami, eno sobo za učila in konference in sobo šolskega sluge v Petrovčah.

Ustmena zniževalna dražba vršila se bo dne

15. aprila 1905 ob 9 uri predpoldne

v občinski hiši v Petrovčah.

Stavba se bode oddala le ednemu glavnemu podjetniku.

Izključna cena znaša 34.153 K 65 h.

Stavbeni operat, sestojč iz stavbenih načrtov, stavbenega dovoljenja, stroškovnika in stavbenih pogojev je v upogled razpoložen v občinski pisarni v Petrovčah in pri okrajnem šolskem svetu (okrajno glavarstvo) v Celju.

Vsaki dražbenik mora pred pričetkom dražbe položiti 3415 K varščine.

Krajni šolski svet Petrovče, dne 2. aprila 1905.

(174) 3-3

Načelnik: F. E. Fridrich.

Oznanilo!

Pri Jakobu Janiču v Žalcu ima Hrastnikova tovarna veliko zalogo vsake vrste umetnega gnoja za hmelj, vinograde, travnike in njive po ravno taisti ceni kakor tovarna naprodaj.

Obenem se pa še naznani, da se dobijo pri Janiču tudi najboljše in

čisto zanesljive vrste semen

kakor: Konjska detelja, lucerna, vse sorte trave za polje, kakor tudi vsa druga semena za vrtnarijo. Naprodaj so razven tega še lese za hmelj sušiti po 28 kr. komad, prav dobre in močne.

(130) 10-6

Spretnega

stenografa

veščega slovenske in nemške steno-
grafije sprejme

dr. IVAN DEČKO

odvetnik v Celju, Rotovške ulice
št. 19. — Vstop 15. t. m. — Plača
po dogovoru. (171) 4-4

Milan Hočevar

trgovina špecerijskega blaga

Glavni trg šte. 10 Celje Glavni trg šte. 10

prporoča svojo bogato založeno skladišče in zagotavlja strogo solidno postrežbo. Razven tega prporočam

naravna vina

v steklenicah in sodih.



Izvrstne vrste čaja, ruma, konjaka, slivovke, tropinovca in brinovca.

Pšenična moka

iz parnega mlina najboljše provenijence.

Pristna prašičja mast in maslo.

Sirovo maslo k čaju iz graščine Novo Celje. — Kakao, čokolada, pecivo za čaj in fini bonboni. — Južni sadeži izbrane kakovosti. — Vosek, ceresin in stearin-sveče.

Bogata izber mineralnih vod.

Škokeravska leča in grah, tičja hrana, bosanske češplje in povidl.

Semena za vrte in polja.

Zunanjim odjemalcem stavim rade volje pri večjih naročilih posebne pogoje. — Mesečni odjemalci ipajo znatne popuste.

(155) 5-4



Trgovina z železnino „MERKUR“ P. MAJDIČ, Celje

prporoča:

TRAVERZE, železniške šinje CEMENT, cevi iz kamenščine in strešno lepenko.

Razne poljedelske stroje

posebno pa

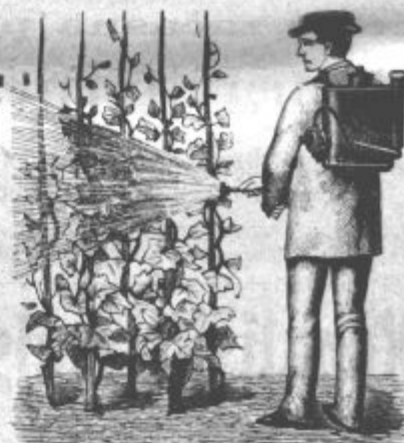
peronospora-brizgalnice.

! Gumi za cepljenje!

Kose, srpi in najboljši brusni kamni.

Mreže in trnjeve žice za ograje. Železno pohištvo in stoli ter mize za vrtove.

CENIK POLJEDELSKIH STROJEV JE IZŠEL.



Original
SINGER
Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.
Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.



Najprimernejša darila za godove,
Velikonoč, birmo itd. so

**Singerjevi
šivalni stroji**

za domačo porabo in obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstaval
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev

CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (152) — 5

V najem se da

skupaj ali na drobno za več let pod ugodnimi pogoji; oziroma proda tudi proti plačilu na obroke lepo planinsko posestvo z lastnim lovom blizu Šoštanja in Mozirja, v davčni občini Belevode na Štajerskem, z dobrimi stavbami za stanovanje, dobrimi hlevi, z mlinom za dom, 5 malimi marofi in lastno žago okoli (177) 3-2

25 oralov njiv
35 " travnikov
100 " pašnika
200 " gozda.

Posestvo se proda z zaraščenim ali posekanim gozdom ter se isto lahko vsak čas ogleda.

Natančneje pojasnila daja lastnik **Josip Goljevšček**, lesni trgovec v Gorici, Primorsko.

Naprodaj je lepa hiša

2 minuti od mesta, obstoječa iz 15 strank, vrt pred hišo, primeren za stavbo (Bauplatz); hiša, sposobna za pekarijo, mesarijo, sploh za vsako obrt.

Cena 12.000 kron.

Kupi se naj oglasijo na Bregu št. 28 pri Celju. (146) 4-3

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri brizgalnicah najnovejšega zistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta 1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. SMEKAL-a

iz Smichova. Podružnica Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvo-mlazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497) -23

podružnica R. A. Smekal.

Trgovci pozor!

Dobro mesto za samostalno trgovino brez konkurence. — Oddajajo se v najem 2 sobi, 1 prodajalnica, 1 magacin, vse skupaj za več let.

Cena 20 kron na mesec.

Vse natančneje se izve v **graščini Blagovna**, p. Št. Jurij ob južni železnici. (190) 3-2

Učenec

iz dobre hiše slovenskega in nemškega jezika več, se sprejme v trgovino mešanega blaga na Vranskem pri

(183) 3-2

Ivan Lauriču.

! Za mizarje !

Iz konkurza mase REGORSCHEG se proda večja množina

suhih orehovitih in črešnjevih desk

po nizki ceni.

(185) 2-2

Natančneje se izve v pisarni dr. Jos. Vrečka.

Točna in solidna postrežba.



Prva narodna in največja
trgovina z
urami, zlatnino, srebrnino
in optičnimi predmeti

V CELJU, „Narodni dom“

Rafael Salmič.

Bogato ilustrovane cenike razpošiljam na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, popravila itd. izvršujejo se točno in ceno.

--- Za dobro delo jamčim. ---



Svoji k svojim!

(20) -14

Prirjevalcem šolskih in drugih slavnosti naznanje! (166) 3-3

Prva izvirna slov. spevoigra

„Letni časi“

je v tisku in zagleda kmalu luč sveta.

Kupim močan kozolec

s šestimi okni

Kdor ga ima naprodaj, naj se pismeno ali ustmeno oglasi pri županstvu Petrovče, pošta (162) 3-3 Petrovče pri Celju.

Južnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. prosinca 1905** pri zemljiških posojilih od pet na

štiri in tričetrt odstotke.

Za občinska in korporacijska posojila v okrajih Gornji Grad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vranksko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za hranilne vloge ostane kot je bila dosedaj 4%.

(14) 17



Patentirane, same ob sebi delujoče

ŠKROPILNICE „SYPHONIA“

(143) 15-4

za vinograde in hmeljnike

za zatiranje sadnih škodljivcev

proti boleznim na perju, za odpravo predenca in divje sorčice itd.

Same ob sebi delujoče, nošnje brizgalnice tudi z bakrenim kotlom

za 10 ali 15 litrov tekočine, s pripravo za petrolejno mešanico ali brez nje in voznje, same ob sebi delujoče brizgalnice proizvajajo kot specialitete

Ph. Mayfarth & Co.

tvornice poljedelskih strojev, specialna tvornica vinskih in sadnih stiskalnic in drugih strojev

DUNAJ, II. Taborstrasse št. 71.

Ilustrovani ceniki zastoj.

Zastopniki in preprodajalci se iščejo.

Kdor je vajej piti kakao, naj v svoj prid poizkusi novo vrsto

Ivana Hoffa
KANDOL-KAKAO

ki zaradi svoje nezatne toliščatosti ne moti prebavljanja, ampak je jako lahko prebaven.

Kandol-kakao

ima mimo vseh drugih kakaovskih vrst vrhutega to odločilno prednost, da je ob najboljšem okusu dokaj cenejši in zaradi zdržitve s sladom tudi jako redilen.

Kdor poizkusl Kandol-kakao, ga rabi trajno.

Zavoji po $\frac{1}{4}$ kg 90 vin. $\frac{1}{8}$ 50

se dobivajo v vseh trgovinah s specerijskim in kolonialnim blagom.

Pristno samo v zavojih z levjo znamko.

Vizitnice priporoča „Zvezna tiskarna“.



Mala hiša

z dvema sobama in z velikim hlevom za 6 glav živine, 6 novih svinjakov, dvema lepima, sadonosnima in zelenjadnima vrtoma, ter je posebno primerna za penzioniste in obrtnike, odstranjena samo 10 minut od kolodvora in 5 minut od trga, cerkve. — Pri hiši je okolu 3 orale zemlje.

Cena 1700 goldinarjev

Posojilnici ostane lahko vknjiženih 500 glđ. Proda se radi preselitve. — Več pove lastnik posestva **Boštjan Guzej** (148) na Pešenci, pošta Št. Jurij ob juž. žel. 3-3



Dobro ohranjen

glasovir

je pod ugodnimi pogoji naprodaj.

Istotam je naprodaj krasna

kobila

14:2, tudi zelo po ceni.

Naslov pove upravništvo „Domovine“.

(131) 3-3

1600 hektolitrov

najboljšega laškega rilčka, malega rilčka, traminca, rutlandca, belega in rdečega burgundca iz let 1904, 1903, 1901 prodaja grajščina

Dugoselo, Hrvatsko

kjer je železniška in poštna postaja.

Izurjeni, samski (186) 3-2

premogarji

(Kohlenhauer)

ki so že delali na strmih, slabejših odrih (Flotzen), bili že eno leto samostojni kopači (Hauer) ter so zmožni nekoliko nemščine, dobé delo pri premogovniku rudarske družbe Marienstein, pošta Schafflach, Gor. Bavarsko.

Ne podpirajte tujcev, ampak ozirajte se na domače zanesljive tvrdke, katere Vam nudijo boljše blago.

Štedilna ognjišča, vsakovrstna, velika in najfinejša, kakor tudi mala in prosta, izdelujem sam. Za ista prevzamem tudi nabavo pečnic, kakor tudi zidarska dela z jamstvom dobrega izršila. — Štedilna ognjišča imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izvrše.

Vsakovrstne vodovode, bodisi iz studencev, vodnjakov ali hidravličnimi vidri, odkoder se voda lahko poljubno napelje bodisi v kuhinje, pralnice, dvorišča, hleve ali vrtove.

Prevzamem popolno napravo kopališč, najsi bodo gorka, mrzla ali parna kopališča, bodisi za zasebnike, zavode, občine itd. — Izvršujem vsa konstrukcijska dela, kakor (tudi iz žice), n. pr. za stopnice, cerkve, sole, grobove, vrtove in zasebne hiše itd. — **Železna vrata za prodajalne in skladišča ali pokopališča.** — Popolnoma železna okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve. **napeljavo strel vodovodov** itd.

Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča dela po tovarniških cenah.

Priporočam se za obilno naročbo

IVAN REBEK, stavbeni in umetni ključalničar

Poljska ulica št. 14. ♦ **CELJE** ♦ Poljska ulica št. 14.

(154) 40-3

Hmeljarji pozor! Najboljše in najceneje!

Linhartova sušilnica

je najbolj razširjena zato, ker je najboljša in vendar ceneja kakor druge mnogo slabše.

➔ Vsak kdor jo že ima, jo ne more prehvaliti. ➔

Sušilnica za hmelj „sistem Linhart“

Avstrijski patent št. 15.081,
Ogrski „ „ 29.346,

Nemški patent št. 153.481,
Ruski „ „ 321-0.

so najboljše, najsolidnejše, pred ognjem najbolj varne in vsled dobrega, močnega gradiva, iz katerega so narejene, tudi najcenejše in najtrpežnejše na svetu. Že preprosto delovanje s temi sušilnicami je velike vrednosti, ker se pri njih ne štedi samo z delavci, marveč tudi s kurivom, in kar je še najvažnejše, ob vsakem vremenu — dežju ali solncu obran hmelj — ga posuše v gladko-zelen produkt, dočim ostane lupulin jasno-rumen in češulje stisnjene.

Zapalitev hmelja je docela izključena, ako so odprti zračni prevodniki. S kurjavo stvorjeni topli zračni tok preseže vse tri sušilne lese (predale), ki so napolnjene s približno po 15 cm visokimi hmeljevimi plastmi; hmelj so posuši

v gorkem zračnem toku in se ne spari, kakor na drugih sušilnicah, kjer izgubi barvo, in kjer se tudi lahko zapali.

Te sušilnice „sistem Linhart“ so tudi priznane najuspešnejše; lahko se prizidajo ob vsako gospodarsko poslopje ter se izdelujejo v raznih velikostih.

Odveč bi bilo torej, te sušilnice še dalje priporočati, kajti mnogo priznanih pohval so najboljši dokaz za te izborne, vsem zahtevam zadoščujoče sušilnice, kar priznavajo in potrjujejo vsi hmeljski kupci.

Kot navodilo velikosti sušilnic naj služi sledeča razpredelnica:

2 m široka,	2 m dolga =	4 kvadratne metre do,	250 škafov v 24 urah.
2 1/2 " "	2 1/2 " "	= 5 " "	300 " v 24 "
2 1/2 " "	3 " "	= 6 1/4 " "	350 " v 24 "
2 1/2 " "	3 " "	= 7 1/2 " "	400 " v 24 "
3 " "	3 " "	= 9 " "	470 " v 24 "
3 " "	3 1/2 " "	= 10 1/2 " "	530 " v 24 "
3 " "	4 " "	= 12 " "	630 " v 24 "
3 1/2 " "	3 1/2 " "	= 12 1/4 " "	650 " v 24 "
3 1/2 " "	4 " "	= 14 " "	770 " v 24 "
4 " "	4 " "	= 16 " "	950 " v 24 "
4 " "	4 1/2 " "	= 18 " "	1100 " v 24 "

Sestava teh sušilnic se izvršuje brezplačno. Zastopstvo za Štajersko in Kranjsko ima gospod **KARL JANIČ V ŽALCU** in se naj povpraševanja in naročila na istega vpošiljajo.

Navodilo ravnanja s sušilnicami za hmelj „sistem Linhart“.

Novo postavljeno sušilnico za hmelj je treba pred začetkom sušenja 2 dni počasi kuriti, da se popolnoma osuši. Sušenje se vrši potem na sledeči način:

Najprej se nasuje hmelj na gorenjo leso v enakomerni 10—12 cm debeli plasti in se pusti ležati na isti 1 1/2—2 uri (pri solčnem in suhem vremenu 1 1/2, pri deževnem 2 uri). Po preteku tega časa (to je po 1 1/2 do 2 urah) se odpre s pomočjo droga gorenja lesa in hmelj pade na srednjo leso.

Nato se gorenja lesa zopet zapre in se naloži nanjo ravno tako kot prvič svežega hmelja. Tako leži hmelj že na srednji in gorenji lesi. Ko preteče zopet 1 1/2—2 uri časa, spusti se hmelj s srednje lese v spodaj se nahajajoče sušilne posode, z gorenje lese se spusti na srednjo in na gorenjo se zopet naloži svežega hmelja.

Medtem, ko se suši hmelj v sušilnih posodah, je treba iste večkrat izvleči ter se z roko prepričati, kako je že suh in če se enakomerno suši.

V teh sušilnih posodah ostane hmelj tako dolgo, da je popolnoma suh, in to je tedaj, ko se začnejo stebela lomiti.

Ko je hmelj popolnoma suh, izvlečejo se te sušilne posode iz sušilnice ena za drugo, in hmelj se izsuje na pod, toda iz vsake posode posebej $\triangle \triangle \triangle$ (torej ne ves na en kup). Tako leži hmelj potem 8—10 ur in šele po tem času se sme spraviti na večji kup.

Ko so prazne sušilne posode zopet v sušilnici, spusti se s srednje lese zopet hmelj vanje, na to se spusti hmelj z gorenje in na gorenjo se naloži zopet svežega, in to se potem vedno zopet ponavlja.

Toplomer naj se postavi v okno med gorenjo in srednjo leso, in skrbeti se mora, da je na tem mestu vedno 32—35 R stopinj gorkote.

Rakoniška tovarna strojev in livarna
IVAN LINHART, Rakonice na Češkem.

Hmeljske sušilnice „sistem Linhart“

so se prodale sledečim hmeljarjem na Štajerskem:

gosp. **Franc Roblek**, Žalec,
" **Karl Janič**, Žalec,
" **Rudolf Senica**, Žalec,
" **Mihael Jošt**, Gotovlje,
" **Vincenc Janič**, Celje,
" **Julij Sadnik**, Št. Pavel pri Preboldu,
" **Anton Plaskan**, Braslovče,
" **baron pl. Cnobloch**, grad Žovnek,

gdč. **Terezija Goršek**, Drešinjavas pri Žalcu,
gosp. **Josip Pauer**, Braslovče,
" **Hugon Bien**, pl. Guldenau, Braslovče,
" **Martin Ocvirk**, Mala Prešica,
" **Vincenc Wabič**, Žalec,
" **Jožef Žigan**, Žalec,
" **Franc Sedminek**, Podlog,
Grajščina Thurnisch, Ptuj.

gosp. **Jernej Rozboršek**, Dobriša vas,
" **Vincenc Kopriva**, Arjavas,
" **Jožef Wolf**, Št. Peter v Savin. dolini,
" **Alojzij Terlav**, Gor. Grušovlje,
" **Ivan Divjak**, Gor. Grušovlje,
" **Ivan Sagmeister**, Žalec,
" **Anton Praprotnik**, Braslovče.

Priznalna pisma:

Žalec, Štajersko, 28. septembra 1902.

Gospod Ivan Linhart v Rakonicah!

Meni vposlane sušilnice so se zelo spretno sestavile in delujejo izborno.

Osobito moram pohvaliti kakovost sušilničnega blaga, ki je vsekoli brez vsake hibe.

Z Vašimi sušilnicami po 16 m² sem posušil na dan lahkotno 1100—1300 četrt hektolitrov svežega hmelja, dočim so v pozni noči in ranem jutru stale prazne

S spoštovanjem

Franc Roblek l. r.

Braslovče, dne 1903.

Gospod Ivan Linhart v Rakonicah!

Naznanjam Vam, da sem s sušilnico zelo zadovoljen, ker se hmelj suši lepo in hitro ter prav lepo posušen prihaja iz nje; tudi se mi zdi, da je kakovost snovi zelo solidna in narejena prav trpežno.

S spoštovanjem

Anton Plaskan l. r.

Celje, dne 28. avgusta 1904.

Gospod Ivan Linhart v Rakonicah!

S sušilnico sem zadovoljen ter sem jo vsakomu priporočal najtopleje. Bilo je že pri meni okoli 15 posestnikov ogledat si sušilnico ter so mi tudi že naročili, naj jim je preskrbim.

S spoštovanjem

Jan. Sagmeister.

Grušovlje, dne 6. septembra 1904.

Spoštovani gospod Linhart!

Dolžnost me sili, da si usojam Vam naznaniti, da sem s hmeljevo sušilnico „sistem Linhart“ zelo zadovoljen. Hmelja sem posušil veliko več, kakor se mi je reklo ter je prišlo suho blago tako fino iz sušilnice, da se kupci, katerih je sedaj tukaj v izobilju, takorekoč trgajo za moj hmelj.

Ob enem Vam pa tudi naznanjam, da se je tukaj v Savinjski dolini prikazalo več agentov, kateri ponujajo svoje ničvredne sušilnice našim kmetom ter so jih že tudi več prav pošteno „nafarbali“ in kakor se kaže, se jih bo še veliko vsedlo na limanice tem pijavkam. Da se to prepreči, je le želeti, da bi se Vaše zares izborne sušilnice pri nas udomačile in razširile.

S spoštovanjem

Alojzij Terglav.

V Braslovčah, 4. oktobra 1904.

Gospod Ivan Linhart v Rakonicah!

Z Vašo, letos postavljeno sušilnico, sem zelo zadovoljen. Ista deluje brez vsake napake, posušen hmelj ostane naravnorumen, moka jasnorumena in zdrava, kar se mora posebej povdarjati, ker se je letos nahajal pri mnogih hmeljarjih hmelj z opaljeno moko.

Udani

Jos. Pauer l. r.

Št. Peter v Savin. dolini, 3. oktobra 1904.

Gospod Ivan Linhart v Rakonicah!

Z Vašo sušilnico sem izvanredno zadovoljen. Ne oziraje se na to, da sem zaradi požara lahko popolnoma brez vsake skrbi, delujejo te sušilnice glede kakovosti in obilnosti najboljše.

S spoštovanjem

Jos. Wolf l. r.

Gotovlje, dne 8. oktobra 1894.

Spoštovani gospod Linhart!

Sistem te sušilnice je izboren, kajti sedaj lažje opravljava dva dela, pravzaprav sam, dasi 4—5krat toliko hmelja sušim, kakor poprej trije pri 4krat manj hmelja. Tudi pazljivosti ni druge potreba, kakor gledati, da se hmelj ne posuši premalo pa tudi ne preveč. Da bi postal rujav, ali da bi se kje vžgal, kar je naveč vredno zavoljo varnosti, tega se ni treba bati. Tudi je hmelj iz te sušilnice nekaj procentov težji, kakor če ga na lesah suši; zato ker se ga lahko 10—15 cm na debelo nasuje. Vsled tega ostane hmelj stisnjen, lupulin se torej ne izgubi iz češulj (dold). Kupci ga takoj poznajo, da ima prednost pred drugim hmeljem in ga radi kupujejo.

Torej sem jaz z Vašo sušilnico popolnoma zadovoljen in svetujem vsakemu, kdor misli kako boljšo sušilnico zidati, naj si omisli „sistem Linhart“, kajti ta odgovarja popolnoma vsem potrebam dobrega sušenja, naj si bo hmelj moker, zelen — to je svež — ali že prevenjen

S spoštovanjem

Mihael Jošt,
posestnik.

V Grušovljah, 14. oktobra 1904.

Gospod Ivan Linhart v Rakonicah!

Naznanim Vam, da sem z Vašo sušilnico prav zadovoljen. V 24 urah se posuši 250 škafov hmelja in je tudi prav lepo zelen.

S spoštovanjem

Ivan Divjak l. r.

Spodje Gorče, 17. oktobra 1904.

Cenjeni gospod Linhart!

Naznanjam Vam na Vaše cenjeno vprašanje, da sem s sušilnico popolnoma zadovoljen. Sušila je dobro, lepo in hitro. Kakšno je bilo suho blago, povem samo to, da se je kupec o njej izrazil prav pohvalno.

Z odličnim spoštovanjem

Anton Praprotnik.

Savinjek, 26. oktobra 1904.

Gospod I. Linhart v Rakonicah!

Drago nam je, Vam naznaniti, da smo z Vašo sušilnico zelo zadovoljni, material je izvrsten, lično izdelan in trpežen. Konečno bodi omenjeno, da se suh hmelj iz te sušilnice kupcem zelo lahko proda. Pripravljeni smo, vselej in povsod te sušilnice najtopleje priporočati.

Oskrbništvo grajščine Savinjek.

podp. Tomitza l. r.

Žalec, 3. oktobra 1903.

Gospod I. Linhart v Rakonicah!

Poslana mi sušilnica je še boljša nego sem pričakoval. Ne oziraje se na veliko uspešnost in jednostavno postrežbo proizvaja sušilnilnica lep, svetlozelen hmelj z zaprtimi češuljami. Lupulin ostane svetlorumen.

Mnogo hmeljarjev si je ogledalo med sušenjem mojo sušilnico in so se izrazili o nji prav pohvalno. Mislim, da je te vrste sušilnica sposobna izpodriniti vse druge sisteme sušilnic.

S spoštovanjem

Karol Janič.

Gospod I. Linhart v Rakonicah!

Na Vaše cenjeno vprašanje Vam Naznanjam, da sem z obema Vašima sušilnicama po 12 m² prav posebno zadovoljen; odgovarjata vsem zahtevam in proizvajata blago, ki ga vsi kupci zelo radi kupujejo.
Celje, 18. novembra 1903.

Vincenc Janič.

Gospod I. Linhart v Rakonicah!

Z Vašima poslanima sušilnicama za hmelj sem jako zadovoljen; delujeta jako hitro ter proizvajata lep hmelj. Nevarnost pred ognjem je izključena.

S spoštovanjem

Rudolf Senica.

Žalec, 15. novembra 1903.

Gospod I. Linhart v Rakonicah!

Sedaj po končani žetvi izražam Vam tem potom svojo zadovoljnost z Vašo sušilnico.

Če pride Vaš gospod inženir na Štajersko, naj se oglasi tudi pri meni, kajti hočem si postaviti še eno sušilnico.

S spoštovanjem

Josip Žigan.

Žalec, 15. oktobra 1904.

Gospod I. Linhart v Rakonicah!

Po posredovanju gospoda Karola Janiča iz Žalca dobil se od Vas za polovično ceno sušilnico za hmelj na 4 m², da bi jo pokazal drugim hmeljarjem, ker doslej še ni nihče postavil tako majhne.

Vse se je čudilo točnemu delovanju in zelenemu hmelju, ki je prihajal z zaprtimi češuljami iz sušilnice. V 24 urah sem posušil 250 škafov svežega hmelja.

Zahvaljujem se Vam še enkrat, da je prišla vrsta ravno náme ter sem prišel tako po ceni k sušilnici.

S spoštovanjem

Franc Sedminek.

Podlog, 15. oktobra 1904.

Gospod I. Linhart v Rakonicah!

Vesel sem, da sem si izmed raznih vrst sušilnic za hmelj, ki so jih tu hvalili, ravno Vašo izbral. Z lahkoto sem posušil 300 škafov v 24 urah; hmelj je bil gladkozelen ter sem ga lahko in dobro prodal.

S spoštovanjem

M. Ocvirk.

Pirešica, 10. oktobra 1904.

Gospod I. Linhart v Rakonicah!

Le težko sem se odločil kupiti si sušilnico, vendar sem popolnoma zadovoljen z uspehi Vaše „specialne sušilnice za hmelj sistem Linhart“. Z ozirom na najjednostavnejšo postrežbo med sušenjem in izborno blago, ki ohrani lepo barvo in zaprte češulje, — štejem si v dolžnost, izraziti Vam svojo največjo zadovoljnost.

S spoštovanjem

Vincenc Wabič,
hmeljar in komisijonar.

